

Salezijanski vestnik

marec–april 2009

2

www.donbosko.si

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska letnik LXXXII skupna številka 558

povabilo na pogovor

Na voljo Božji volji

glasba mladih

**V vsaki pesmi je del
mene**

misijoni

**Klic za Don Boskovo
deško mesto**

vsebina

SV SALEZIJANSKI VESTNIK

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska; dvomesečnik

Številka 2 | skupna številka 558
Leto 2009 | letnik 82
ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,
s. Marija Žibert, Janez Krnc,
mag. Marko Košnik

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

mama design

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Patricija Belak

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat
v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o. Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik
je l. 1877 ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku

je začel izhajati leta 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,
v 29 jezikih in v 131 državah.

Darove za vzdrževanje

Salezijanskega vestnika in za druge
namene lahko nakažete
na račun.

 Salezijanci | Rakovniška 6
1000 Ljubljana

SI56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

telefon: 01/42.73.028

e-pošta: vestnik@salve.si

splet: www.donbosko.si

Foto nastavlja: © Patricija Belak

pogled na salezijanski svet
salezijanski **pogled** na svet

kolumna

4 **Obrazi izpod mask**

novice

6 **Preventivni sistem in
človekove pravice**

6 **Novo misijonsko
navdušenje**

7 **Dolge zimske počitnice**

povabilo na pogovor

10 **Na voljo Božji volji**

marec–april

oče in učitelj

12 **Še mnogo drugih poganjkov**

molivci

14 **Drevo je postalo gozd**

glasba mladih

16 **V vsaki pesmi je del mene**

150 let

18 **Ustanovite družbo, ki je
noben zakon ne bo mogel
uničiti**

majcen

20 Božja sled v stopinjah misijonarja

misijoni

22 Klic za Don Boskovo deško mesto

obraz

28 Guillermo Basañes

ali ga poznate

31 Noge glasnika, ki oznanja mir

Kakovost življenja

dr. Alojzij Slavko Snoj, inšpektor

Spoštovani člani in prijatelji salezijanske družine! Ob novem letu mi je prišlo v roke voščilo, ki vam ga, nekoliko okrajšano, želim podati za nastopajoči postni oziroma že za velikonočni čas, saj iz njega veje hrepenenje po kakovosti življenja.

Smo v izrednih navzkrižjih, ko imamo velike stavbe, pa utesnjene domove. Veliko je razkazovanja, pa malo (samo)obvladovanja; veliko kupujemo, pa manj imamo; porabe je več, užitka pa manj. Široke so ceste in ozki pogledi. Imamo večje hiše, pa manjše družine; veliko lagodja, pa manj časa. Delamo manj, a utrujeni smo bolj. Imamo višje naslove, pa manj dobrote; več znanja, pa manj modrosti; več medicine, pa manj sproščenosti; več strokovnjakov, pa tudi več problemov.

Pijemo preveč, kadimo preveč, upravljamo preveč; vozimo prehitro, vstajamo prepozno. Naučili smo se drveti, ne pa čakati. Premalo se smejemo in preveč se razburjamo. Pišemo več, a učimo se manj. Preveč gledamo (televizijo) in premalo beremo. Povečali smo dobrine, a pomanjšali vrednote. Podarjamo večje stvari, ne pa boljših. Besed je preveč, dobrih del pa manj. Sovražimo dostikrat in ljubimo malokrat. Pogosto tarnamo in poredkoma molimo.

Učili smo se, kako naj uredimo svoje bivanje, ne pa življenje. Dodali smo leta življenju, ne pa življenja letom. Prišli smo na luno in nazaj, težko pa nam je stopiti do sočloveka. Gospodujemo nad zunanjim svetom, ne pa nad notranjim. Očiščujemo si zrak, mažemo pa si dušo. Obvladujemo atom, ne pa naših misli. Načrte poznamo bolj, a jih udejanjamo manj. Imamo več informacij za globlje občevanje, ustvarjamo pa plitvejšo "človekovanje".

Živimo v času hitre prehrane in počasne prebave. Imamo več moških in manj klenih mož; več žensk in manj močnih žena. To so časi dvojnih dohodkov, pa več zakonskih ločitev; razkošnih hiš, pa več uničenih domov; hitrih potovanj, pa vprašljive morale; zajetnih teles in tablet, ki zmorejo vse: razveseljovati, pomirjevati in tudi ubijati.

Dobri ljudje! Vzemimo si čas zase in za naše drage, za nove medčloveške odnose. Povejmo lepo besedo komu, ki nas gleda od spodaj navzgor, kajti ta človek bo hitro zrasel in odšel. Primimo se za roke, objemimo koga zraven sebe, kajti to je edini zaklad našega srca, ki ga lahko zastonj podarimo in nas ne stane niti stotina. Recimo mu, rad te imam, saj ta objem in poljub celi rane, če pride iz globine srca. Vzemimo si čas za ljubezen, kajti v ljubezni ni strahu, temveč popolna ljubezen prežene strah (1Jn 4,18), nam vzklika učenec Janez z izpričevanjem Jezusove ljubezni do vseh ljudi. To vam iz srca vošči tudi

Obrazi izpod mask

Janez Vodičar; foto: Jože Žnidaršič

ŠE KAR NAPREJ PRED OČMI POPLESAVAJO pustne šeme. Tiste, ki so nam privabile nasmešek, one, ki so nas prizadele, spet presenetile, morda tiste vsakdanje, ki smo jih vajeni. Maske še kar igrajo svoj pustni ples. Res smo že globoko v postu, ampak vseeno se nam prikrade vprašanje, pomislek: Kaj je vendar tega ali onega gnalo, da se je našemil, da je tako 'podivjal' za pusta? Spet drugi se vprašuje, zakaj nekateri ne morejo sprejeti, da bi bili vsaj enkrat na leto kaj drugega in se malo ponorčevali iz sebe in sveta. No, na pepelnico vsi pridemo do istega: posta. Zdi se, da človek potrebuje tudi čas, ko maske padejo.

Ni si težko priklicati pred oči vnemo otroka, ki hoče našemljen na vsak način pokazati, da je sedaj nekaj drugega. Obnašanje, ki se mu zdi primerno njegovi maski, poskuša živo pričarati pred svojim občinstvom. Ta mali 'razbojnik', 'čarovnik', 'vitez', 'palček' ali kaj podobnega bo vztrajno ponavljal svoje zaigrane gibe. Vse dokler ne bo v drugih dobil občutka, da mu je uspelo oživeti izbrano masko. Starejši hitro razumemo otroka in igramo njegovo igro. Saj vendar mora otrok razviti svojo domišljijo, lasten ponos in ob igri spoznavati življenje. Zato staršem in vzgojiteljem tudi pust pride prav. Otroku tako pomagamo pri vživljanju v druge vloge v življenju, pri premagovanju strahu pred tem in onim, pomagamo k sproščenosti in izvirnosti.

Ko srečaš starejše maskare, se najprej čudiš njihovi otroški razigranosti. Vsaj enkrat na leto hočejo biti nekaj drugega, se malo poigrati in morda postati to, kar nikoli ne morejo ali si ne drznejo. Za masko si upamo veliko več kot brez nje. Tisto poznamo: človek nekaj da nase. Ob pustu to lahko pozabimo in zaživimo brez bremena večnega dokazovanja pred sabo in drugimi. Ples v maskah je vedno prisposoba nečesa skrivnostnega in hkrati nevarnega, ker ne vemo, kaj se lahko zgodi. Človeka nič več ne zave-

zuje, ni ga strah, upal si bo to, kar bi brez krinke še zdaleč ne storil.

Prav za pusta največ damo nase. Damo to, kar si drugače ne upamo. Postajamo nekaj, kar nam vsakdanje življenje preprečuje. Smo našemljeni v tisto, kar smo sami izbrali in poskušamo kakor otroci igrati vlogo, ki si je drugače ne privoščimo. To je čas zabave, veselja in sproščenosti, potem pride čas posta in pokore. V svoji koži smo resni, nesproščeni, omejeni. V preobleki je šele pravo življenje. In vendar tudi to, kar smo sedaj, v obleki in položaju, smo si sami izbrali, sami smo se take naredili. Ne nosimo samo za pusta preobleke, to počnemo ves čas. Zakaj nam potem ta vsakdanja obleka ni v tako veselje, ustvarjalnost?

Mladi radi izzivajo tako z obleko, obnašanjem, govorjenjem in idejami. Starejši jih pogosto opozarjamo, da se morajo zresniti, dati kaj nase, odgovorno začeti stati za vsem, kar počnejo. Morda je mladost en sam pust? Vživljanje, ki ga je otrok začel na svoj prvi pust, ko so ga starši našemili, je sedaj del njega. Išče, kakšno podobo bi si nadel, kdo bi postal, za čem bi stal in kaj bi ga vodilo skozi življenje. Pri tem se poigrava enkrat s to vlogo, drugič spet z drugo. En sam pustni ples. Odrasli mu vsiljujemo post življenja, resnost in odgovornost. Prav. Le za našo resno vzgojiteljsko masko je prevečkrat skrit obraz človeka, ki bi tudi sam rad zamenjal pot svojega življenja, ki se sam ne počuti dobro v svoji koži in sam ne ve, če je izbral pravo masko. Kaj potem ponujamo tem, ki vstopajo v odraslost? Žal, prepogosto le novo masko, ki bi jo mi radi najraje odvrkli in jo nosimo le, ker nam je bilo rečeno, da je tako prav, da ne gre drugače, je tako v navadi in podobno.

Prepogosto smo post vzeli zgolj kot preganjanje pusta in ne pot k veselju velike noči. V postu bi bilo prav, da bi si poiskali masko odrešenja, ki bo mladim ponudila pogum, da se soočijo s pravim obrazom življenja. ■

Rim

Preventivni sistem in človekove pravice

Od 2. do 6. januarja letos je v Rimu potekal mednarodni kongres z naslovom Preventivni sistem in človekove pravice. Kongres sta organizirala Dikasterij za mladinsko pastoralo salezijanske družbe v Rimu in Razvojna organizacija VIS.

Salezijanska družba se je odločila, da želi na nov način ovrednotiti preventivni sistem tudi v luči pospeševanja človekovih pravic. Jezik človekovih pravic je zelo primerno sredstvo za nove možnosti za vzgojo mladih.

Vrhovni predstojnik Pascual Chavez je v svojem nagovoru ob začetku kongresa med drugim dejal: Smo dediči in nosilci vzgojne karizme, ki skuša pospeševati kulturo življenja in spreminjati strukture. Zato smo dolžni braniti človekove pravice. Zgodovina salezijanske družine in njena zelo nagla širitev v kulturnih in verskih razmerah, ki so bile daleč in tako različne od tistih v začetku, priča, kako je don Boskov preventivni sistem vrata zagotovljenega pristopa za vzgojo mladostnikov v katerem koli okolju in na osnovi dialoga za novo kulturo pravic in solidarnosti. Za salezijance je vzgoja za človekove pravice, posebno mladoletnih, prednostna pot za uresničevanje prizadevanja za preventivo, za človeški celostni razvoj, za izgradnjo pravičnejšega in bolj zdravega sveta v različnih okoljih. Zavzemanje za človekove pravice nam omogoča tudi dialog in vključevanje naše pedagogike v različne kulture po svetu.

Rakovnik, Šentrupert Novo misijonsko navdušenje

Rakovniški grad je bil 17. januarja 2009 prizorišče razgibanega srečanja prostovoljcev. Poleg povabljenih InicativAngola, VIDES Slovenija in Heresa so se odzvali tudi številni nekdanji laiški misijonarji in prostovoljci, ki so v Angoli delovali krajši čas. Prostovoljci so predstavili svoje začetke, cilje, delovanje in načrte. Povezovalna je bila navzočnost dveh gostov – don Guillerma Basanesa in s. Euridice Filisberte Filipe, ki sta nam spregovorila o poklicu prostovoljca. Don Guillermo je za prostovoljca poudaril pomembno držo zastojnosti in pa pripravljenost učenca, ki gre in se da na razpolago. S. Euridice je izpostavila pomembnost do-

bre priprave pred prostovoljsko izkušnjo.

Lepo je bilo tudi srečanje, ki je bilo naslednji dan v Šentrupertu, v rojstni župniji s. Zvonke Mikec, dolgoletne misijonarke v Angoli. Gošta sta pri sveti maši, ob sklepu trikraljevske koledniške akcije, vlivala novega misijonskega navdušenja.

s. Metka Kastelic

Novo mesto VIDES klub

Prostovoljci VIDES kluba iz Novega mesta, ki deluje pri sestrah HMP, smo se odzvali vabilu gojencev Varstveno-delovnega centra

- ▲ Rim, kongres o preventivnem sistemu in človekovih pravicah
- ▲ Med gojenci varstveno-delovnega centra

© HMP

© Želimlje

ter jim na njihovo prošnjo predstavili prostovoljno delo. V lanskem letu smo prostovoljci izdelovali voščilnice, katerih izkupiček je namenjen otrokom tretjega sveta. Gojenci so si z vzgojiteljicami ogledali tudi film »Ljubezen v Bengueli« ter spoznali tipične afriške predmete. V prijateljskem pogovoru smo odkrivali, kakšna je razdalja med Slovenijo in Angolo, koliko otrok obiskuje šolo, kako se prehranjujejo in kakšno je tamkajšnje podnebje. Z obiski in predstavitvijo Angole želimo vzpodbuditi tudi doživljajsko solidarnost do ubogih, saj je eno od meril vsake družbe prav odnos do najbolj zapostavljenih.

s. Metka Kastelic

- ▲ Misijonski prostovoljci v Šentrupertu
- ▲ Želimlje, začetek don Boskovega turnirja

Želimlje Vseskozi živahno

V prostorih Gimnazije Želimlje je bilo v tednih pred zimskimi počitnicami izredno razgibano, saj se je ob pouku in ustaljenih dejavnostih vedno nekaj dogajalo. Ob koncu januarja smo se najprej odpravili na športni dan, kjer smo se preizkusili v smučanju, drsanju, plavanju, medtem ko so si nekateri privoščili malo daljši pohod. V soboto, 24. januarja, so bili naši hodniki odločno preozki, saj se je dneva odprtih vrat udeležilo veliko bodočih dijakov prvih letnikov.

Vsakoletni don Boskov turnir je zopet pokazal, kako izvirne so posamezne vzgojne skupine. Ne boste verjeli, toda odkrili smo pravo kung fu bando vrlih karateistk, ki so izvajale nevarne kate, medtem ko so bili fantje njihovo ponižno nasprotje z

metlami v rokah. In da presenečenj še ni bilo konec, so nekatera dekleta snele sekire in se prelevile v spretno gozdne delavke. Še dobro, da je bilo za pomiritev še nekaj snemalcev, igralcev, športnikov, angelčkov in prijazna komisija, ki je izbrala zmagovalce. Verjemite, ni imela lahkega dela. Tudi Maja in Aljaž nista počivala, saj sta odlično povezovala celotno dogajanje.

Ob slovenskem kulturnem prazniku smo letos prvič poskusno izvedli kulturni maraton. Za rdečo nit smo izbrali ljubezen kot večno temo poezije. V programu so ob mešanem mladinskem pevskem zboru ter fantovski in dekleški skupini nastopili vsi razredi. Prav zanimivo je bilo gledati, kako so se dijaki lotili svoje predstavitve. Obiskovalci so lahko poslušali Prešernove in sodobne verzice, ocenjevali poskuse poustvarjalnega pisanja, si ogledali tevenovelo, prisluhnili različnim uglasbenim ljubezenskim pesmim, obnovili pesnitve Povodni mož, Lepa Vida in Črni šal ter na koncu ugotovili, da nas Prešeren še vedno povezuje. Mnogo mladih se je ob povezovalcih Evi, Maji, Urhu in Aljažu zvrstilo na odru in tako soustvarjalo zabavno, a še vedno kulturno prireditev, zato bi veljalo naslednje leto zopet poskusiti.

Povsem drugačno občutje pa je navdajalo udeležence pogovora z Jožetom Možino, direktorjem RTV Slovenija. Beseda je tekla o dokumentarnem filmu Moč preživetja, ki so si ga maturantje ogledali pri uri zgodovine. Po krajšem uvodu se je takoj razvila živahna razprava, skozi katero je gost predstavil samo snemanje filma, težave pri predvajanju, zahteve raziskovalnega novinarstva, iskanje pričevanj, posamezne življenjske usode ljudi (seveda brez osebnih podatkov) in travme posameznikov, ki še danes ne vedo, kje počivajo njihovi svojci. S

© Viktor Ganc

© HMP

pravo zgodovinsko analizo je smiselno pojasnjeval povojno dogajanje, razumsko razčlenjeval naš odnos do polpretekle zgodovine ter osvetlil sodobne slovenske razmere. Drugačna, a bogata ura zgodovine.

dopisniki iz Želimej

Podgorica Dolge zimske počitnice

Pri nas v Črni gori so osnovnošolci in srednješolci imeli več kot mesec dni počitnic. Zato je pravi odgovor na »dolgočasje« dober zimski oratorij. Animatorji so zavihali rokave in pripravili odličen program. Tokratni oratorij je bil nekaj posebnega. Vsak dan nas je kot rdeča nit povezoval risani film Horton, potem pa se je dan nadaljeval različno: razne

igre, zanimiva delavnica, odličen show program za zaključek, na katerega smo se dalj časa pripravljali, iskanje skritega zaklada po črnogorskem glavnem mestu ... Pohvalimo pa se še z velikim številom obiskovalcev, ki so zelo navdušeno sodelovali na tokratnem oratoriju. Več pa lahko vidite tudi na naši spletni strani www.donbosko.si/podgorica.

Viktor

Bled Silvestrovanje za mlade

Božja ljubezen je izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan (Rm 5,5) je bila tema duhovnih vaj in silvestrovanja za mlade v Marijinem domu na Bledu, ki je potekalo od 29. decembra 2008 do 1. januarja 2009.

Ko obhajamo leto svetega Pavla, nas je beseda iz njegovega pisma vabila k razmišljanju o delovanju Svetega Duha v naših srcih in v medsebojnih odnosih. Tako smo v prvem delu programa ob ikoni Binkošti iz kapele Odršenikove Matere iz Vatikana razmišljali o sadovih Svetega Duha. »Sad duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladanje«. (Gal 5,22–23). Po skupnih razmišljanjih je bil čas za osebno delo, delček bogastva pa smo si podelili tudi v skupinah. Predzadnji dan leta smo zaključili s čiščenjem Najsvetejšega. Zadnji dan leta 2008 smo dopoldne skupaj s skupnostjo sester HMP obhajali zahvalno sveto mašo. Naše veselje pa je bilo še večje, ko smo pri sveti spovedi očistili naša srca in jih naredili še bolj prosojne za delovanje Svetega Duha. Na silvestrsko popoldne, ko se nam je pridružilo še nekaj mladih, smo začeli naš drugi del programa. Na okrogli mizi, ki je gostila bogoslovca Gašperja in mamico Francko, smo prisluhnili, ko sta nam spregovorila, kako sodelujeta in prepoznavata delovanje Svetega Duha v svojem življenju. Sledila je priprava silvestrskega večera. Po slovesni večerji smo najprej blagoslovili prostore hiše ter imeli zabavni silvestrski program. Pri blejski župnijski cerkvi smo ob pogledu na lep, z lučmi ožarjen Bled, zakorakali v novo leto 2009. S hvaležnostjo smo zapeli zahvalno pesem in pesem Pridi, Sveti Duh, pridi luč srca.

- ◀ Podgorica, oratorij med zimskimi počitnicami
- ◀ Bled, duhovne vaje za žene
- ▶ Bled, silvestrovanje

V prvih minutah novega leta smo se zbrali ob oltarni mizi. Hvaležni za to leto, ki nam je podarjeno, smo prosili za Božji blagoslov. G. Miran Sajovic pa nam je priporočal, da bi v tem letu vzeli v roke vsaj eno Pavlovo pismo in vsak dan prebrali vsaj en stavek. Tako bomo bolj duhovni ljudje, kakršne današnji svet potrebuje.

Naše veselje se je nadaljevalo ob pogrnjeni mizi, ob igri, plesu. Tisti najbolj pogumni pa so se odpravili okoli jezera.
s. Martina Golavšek

Bled

Duhovne vaje za žene

V prijaznem domu hčera Marije Pomočnice na Bledu smo se drugi konec tedna v januarju zbrale žene na duhovnih vajah. Vodil jih je p. Lojze Markelj. Teme so bile izredno zanimive. Dogodki in primeri, ki jih je nanašal, so nas pritegnili z vso močjo. Z molitvijo in sveto mašo smo se spomnile tudi naše članice gospe Helele, ki je prav te dni doživljala težke trenutke.

Napolnjene z globokimi vtisi in veseljem smo se z malimi rožnimi venčki, ki so nam jih podarile sestre, vračale na svoje domove k svojim družinam.

J. B.

© HMP

Cisternino, Italija, 15. 2. 2009: Praznovanje ob spominu na Božjega služabnika

Francesca Convertinija, salezijanskega misijonarja v Bengali, se je začelo s sveto mašo, ki jo je daroval postulator E. dal Covolo. Sledil je pohod solidarnosti in miru, že četrti po vrsti. Ob koncu dneva praznovanja še recital na čast Božjega služabnika ob 33. obletnici njegovega rojstva za nebesa.

Tokio, Japonska, 14.–15. 2. 2009: Letni seminar salezijanske duhovnosti, šesti po vrsti, se je dogajal v inšpektoriatnem centru sester ljubezni Mijazakija. Udeležili se ga okoli 150 pripadnikov

raznih skupin salezijanske družine, ki so navzoče v Tokiu. Med drugim Ayahiko Terao s sodišča za mladoletne predstavi stvarnost japonske mladine.

Buenos Aires, Argentina, 13. 2. 2009: V pripravi na reorganizacijo salezijanskih inšpektorij na jugu Argentine je pripravljen nov spletni portal www.sdb.org/ar. Prihodnje leto bo inšpektorija Južna Argentina, katere zavetnik bo bl. Zefirin Namuncura, v eno združila sedanje inšpektorije: Buenos Aires, Bahia Blanca in La Plata.

Junin de los Andes, Argentina, 11. 2. 2009: Kraj, kjer je svojo mladost preživljala bl. Lavra Vicuna, je kraj tokratnega srečanja za več

kot 200 mladih iz salezijanskega mladinskega gibanja argentinske inšpektorije Bahia Blanca, ki se udeležijo tečaja salezijanskih animatorjev z naslovom »Da bi se čutili ljubljene«.

El Platio, Španija, 10.–11. 2. 2009: 40 salezijancev in hčera Marije Pomočnice

iz Španije in Portugalske se udeležili seminarja na temo poklicne animacije – z namenom skupaj razmišljati o predlogih in rešitvah na področju poklicne animacije.

Dungalpitiya, Šrilanka, 7. 2. 2009: Vikar vrhovnega predstojnika Adriano Bregolin obišče vizitatorijo v Šrilanki. Šteje 58 salezijancev, od

teh jih je polovica v začetni formaciji, imajo pa 11 ustanov, med katerimi je 6 poklicnih šol z dijaškimi domovi za najbolj revne. Zelo dobro je njihovo sodelovanje tudi z budiščnimi menihi.

Chennai, Indija, 2. 2. 2009: Vrhovni predstojnik Pascual Chavez prispe na

obisk ob 75. obletnici inšpektorije sv. Tomaža v mestu, ki se je nekoč imenovalo Madras. Ob tej priložnosti se zahvali pionirjem salezijanske navzočnosti in tistim, ki so zvesto nadaljevali njihovo delo (med temi so tudi slovenski salezijanci).

Na voljo **Božji volji**

Msgr. Zef Gashi,
po rodu s Kosova,
je že dobrih deset let
nadškof barske nadškofije
v Črni gori.

Ob tej priložnosti
ga vabimo med bralce,
da v spodnjih vrsticah
spregovori o sebi,
o svojem pogledu
na družbo in Cerkev
v tej mladi
evropski državi
ob južnem Jadranu.

Gospod nadškof, pred kratkim ste praznovali kar dva jubileja: 10-letnico škofovskega posvečenja in 70. rojstni dan. Lahko, prosim, na kratko predstavite svojo življenjsko pot? Kako ste praznovali?

Za moj duhovniški poklic ima velik pomen vzgoja v družini. Prav tako je imelo velik vpliv življenje, delo in zgled tedanjega župnika v Janjevu (Kosovo), sedaj že pokojnega Vinka Srake, ter g. Franca Kuharja, ki prav te dni praznuje 90 let življenja.

Rodil sem se 1938 v Pešterju; moja starša sta Pashko in Neda, r. Kengji. Po končanem četrtem razre-

du osnovne šole sem odšel na Hrvaško, na Reko in nato v Zadar, kjer sem dokončal srednjo šolo. Vojaščino sem prvo leto odslužil v Mariboru, drugo pa v Beogradu. V noviciatu sem bil na Reki, vzgojno prakso pa sem opravljal v župniji Janjevo na Kosovem. Filozofske študije sem v letih 1963–1965 dokončal v Ljubljani, v Zagrebu pa sem študiral teologijo, kjer sem bil v tamkajšnji katedrali 29. junija 1969 posvečen v duhovnika. Prvo duhovniško službo sem imel v Prištini kot kaplan pri pokojnem Francu Skuhali in že kmalu sem bil postavljen za župnika. Tako sem od 1971 do 1992 opravljal službo župnika v Prištini in v dveh podružnicah: Peshter in Kosovo Polje. V tem času so kot kaplani v župniji delovali Ivan Turk, Anton Maroša, Franc Jamnik in na koncu Janez Mirtek.

Septembra 1992 so me predstojniki poslali v Albanijo, v Skadar. Do leta 1998, ko me je papež Janez Pavel II. imenoval za barskega nadškofa, sem bil ravnatelj nacionalnega Katehetskega inštituta. Tako sem v začetku lanskega decembra proslavil 10. obletnico škofovskega posvečenja, ki sem ga prejel 19. septembra 1998 v baziliki sv. Petra v Rimu. Tedaj je pri slovesni sveti maši prepeval zbor salezijanskih duhovnikov iz Slovenije pod vodstvom dr. Štefana Ferenčaka.

Praznovanje desetletnice škofovstva in 70. življenjskega jubileja je v Tuzi pripravil generalni vikar naše nadškofije p. Pashko Gojcaj. Ob tej priložnosti sem bil vesel navzočnosti dveh nadškofov, štirih škofov, mnogih duhovnikov, redovnic in vernikov. Bogu se zahvaljujem za ta milostni dar življenja in služenja Bogu in Cerkvi.

Koliko je v Črni gori katoličanov? Kakšno je življenje »manjšinske« Cerkev? Kakšni so odnosi z drugimi Cerkvami, predvsem s pravoslavno?

Katoličani so v Črni gori vsekakor v manjšini. Gre pravzaprav za pravo diasporo. Naša nadškofija ima vsega skupaj petnajst tisoč vernikov, sosednja škofija, kotorska, pa deset. V naši, barski nadškofiji, je 19 župnij, razdeljenih v tri dekanije: podgoriško, barsko in ulcinjsko. Veliko naših vernikov, kaki dve tretjini, se je po drugi svetovni vojni odselilo. Največ v ZDA, v Detroit, New York, Chicago, Los Angeles ...

Razlogi za preseljevanje so bili politične in ekonomske narave. Ta trend izseljenstva se še nadaljuje, a na srečo v manjšem obsegu. K sreči se verniki iz teh krajev poleti vračajo na dopust v svoj rodni kraj, da obudijo svoje spomine iz otroštva.

Kar se tiče ekumenizma, smo mi pripravljeni na stike in sodelovanje, a na žalost ni odziva z druge strani. Povedati pa moram, da ni nikakršnih odprtih vprašanj ali drugih ovir na ekumenski poti med katolištvom in pravoslavljem v Črni gori. Nerazumevanje in težave pa so med dvema pravoslavlima cerkvama v Črni gori, to je med srbsko pravoslavno cerkvijo in črnogorsko. Pri tem ne moremo kaj dosti pomagati, lahko le molimo h Gospodu, da razsvetli cerkvene voditelje, da bi čim prej našli jezik ljubezni in medsebojnega razumevanja.

Kako je osamosvojitve Črne gore vplivala na Cerkev? Meje škofije so verjetno ostale nespremenjene.

Po osamosvojitvi Črne gore ni bilo nikakršnih sprememb v odnosu do Cerkve. Ohranili smo dobre odnose

► Msgr. Zef Gashi s papežem
Janezom Pavlom II.

med Cerkvijo in državo, kakršni so bili že prej. Brez nasprotovanj gradimo cerkve in kapele, tudi pri pastoralnem delu in katehezi ni nikakršnih ovir. Na trgu, ki nam ga je sredi Novega Bara podarila občina, bi nekje po veliki noči letos radi začeli z gradnjo konkatedrale. Potrebno bo veliko finančne pomoči dobrotnikov, med katerimi upamo tudi na dobre ljudi iz Slovenje in na solidarnost mojih salezijanskih sobratov slovenske inšpektorije.

Meje nadškofije so ostale enake; kot zanimivost naj omenim, da barska nadškofija obsega kar 80 odstotkov Črne gore.

Ste škof salezijanec, zato ste na poseben način povezani z mladimi. Kako živijo mladi v Črni gori in kako so vključeni v Cerkev? V Cerkvi na Slovenskem je letošnje pastoralno leto leto mladih. Imate leto mladih tudi pri vas?

Pri mojem pastoralnem delu me vodi metoda sv. Janeza Boska in njegov preventivni sistem za vzgojo mladih. Menim, da je vedno, a še zlasti v času, v katerem živimo, vzgoja otrok in mladih izrednega pomena, če hočemo, da bodo dobri verniki. Mladi so danes zelo ogroženi zaradi anomalij družbe, v kateri živijo. V naših krajih so mladi še vedno močno povezani z družino in Cerkvijo, čeprav so iz dneva v dan izpostavljeni slabim vplivom svojih vrstnikov, medijev in drugih vplivnih dejavnikov. V naši nadškofiji imamo poleg rednega verouka po župnijah tudi letna srečanja otrok, ministrantov in mladih na ravni nadškofije. Glede na sporočilo škofovske sinode na temo Božja beseda v življenju in poslanstvu Cerkve sem to leto razglasil za leto Svetega pisma v naši nadškofiji. Želim, da se med mladimi po naših župnijah poglobi poznavanje Svetega pisma.

Na zahodu se prebivalstvo stara, zmanjšuje se število vernih, vedno manj ljudi hodi ob nedeljah redno k maši. Kako je s tem pri vas?

Dejstvo je, da se prebivalstvo stare celine vse bolj in vse hitreje stara, zmanjšuje se število prebivalstva, s tem pa tudi vernikov po cer-

© osebni arhiv

kvah. Ta trend je vsekakor zaskrbljujoč za nas vse in za usodo družbe in Cerkve. Upam, da bodo veliki narodi Evrope slej ko prej uvideli to nevarno pot, se ozavestili in napravili prave in zdrave korake v bolj perspektivno prihodnost, postavljeno na krščanske temelje in moralne vrednote. Samo v tem vidim izhod iz nastale situacije. Tudi v naši nadškofiji opazimo ta pojav, vendar ne v veliki in skrb zbujajoči meri. Naši verniki še vedno radi prihajajo k nedeljski sveti maši in zakramentom; po mestih nekoliko manj, zato pa toliko bolj na podeželju.

Kje vidite mesto Cerkve v sodobni sekularizirani družbi?

Sodobna družba je vsak dan bolj sekularizirana. To je grenka resnica, a je resnica. V zgodovini Cerkve poznamo podobne procese, ki so načenjali vero in Cerkev. Tu ne mislim le na preganjanja, pač pa tudi na gibanja, ki so imela v svojih programih skrivne ali celo odkrite namene škodovati veri in Cerkvi. Eno takšnih gibanj je bilo socializem ali komunizem, včasih kar v preobleki ateizma; teoretično ne obstaja več, praktično pa, ker je pojav sekulariz-

ma posledica tega družbenega sistema, ki je do nedavnega vladal po mnogih državah. Pojavlja se nam torej vprašanje, kje je mesto Cerkve v takšni sekularizirani družbi. Mislim, da se kristjani, še zlasti duhovniki in redovniki, ne bi smeli predajati brezupu. Usoda vere in vodstvo Cerkve je v Božjih rokah. Mi smo samo orodje v teh Božjih rokah. Nehno bi morali biti na voljo Božji volji. Iti moramo nazaj k sebi in svojim koreninam. Okrepiti in povečati moramo zaupanje v Boga. Redovništvo v Cerkvi se mora z vso dušo posvečati uresničevanju redovniške karizme svoje redovne družbe. Vsi mi, duhovniki, redovniki, redovnice in verniki, pa moramo postati sol zemlje, luč sveta in pravi kvas ter tako ozdravljati družbo in prispevati k izhodu iz sekularizacije.

Morda še beseda za konec ...

Vam in vsem dragim bralcem Salezijanskega vestnika želim mnogo uspeha pri širjenju Božje slave prek tiska in pri ustvarjanju ozračja miru in sožitja med ljudmi ne glede na to, kje živijo.

Pogovarjal se je Klemen Ban.

Še mnogo drugih poganjkov na drevesu salezijanske družine

Vseh skupin, ki uradno pripadajo salezijanski družini (SD), je 23. Druge skupine, ki še čakajo na potrditev, bodo sprejete v tem jubilejnim letu. Salezijanska družina pa vendarle ni samo stvar uradne pripadnosti, ampak predstavlja zelo odprto gibanje.

Pascual Chávez

Ogromno je oseb in skupin, ki se prepoznajo v don Boskovi duhovnosti. Naj omenim le številne laiške sodelavce, ki delajo skupaj s salezijanci in z njimi delijo odločitve na področju vzgoje in apostolskega prizadevanja. Prav je tudi, da omenim še bolj številne dobrotnike in prijatelje; brez njihove podpore bi ne mogli narediti vsega, kar delamo, v najbolj revnih koncih sveta. Tudi mnogi od vas, dragi bralci Salezijanskega vestnika, ste del te množice. Kaj pa mladi? Naj zapišem, kaj se mi je pred kratkim zgodilo v Braziliji. Različne skupine so vrhovnemu predstojniku predstavljale svoje delo na pastoralnem, salezijanskem področju. S ponosom in navdušenjem so govorili o svoji ljubezni do don Boska in o svoji vključenosti v delo z mladimi. Neko dekle, ki jo je prevzelo to splošno navdušenje, se je obrnilo k meni z vprašanjem: »Kaj pa mi mladi, ali smo tudi mi lahko del salezijanske družine?« Iz mene je kar privrelo: »Seveda! Vi ste smisel in središče naše družine.« Dejansko je salezijanska družina najlepši in najpopolnejši izraz don Boska, ki živi

danes, ki se daje v službo mladim v današnjih razmerah in celovito.

Rad bi naštel nekaj razlogov, zakaj je neka skupina priznana kot del salezijanske družine. Pred leti je tedanji vrhovni predstojnik Egidij Viganò svetoval nekaj meril.

- Najprej je pomembna zlasti »*pripadnost*« salezijanskemu poklicu: skupina, ki želi biti del salezijanske družine, je poklicana, da je soudeležena pri karizmi. Izražati mora, da jo vodi Sveti Duh, na don Boska gleda kot svoj vzor in ga ima za učitelja in hoče aktualizirati (posedanjiti) njegovo karizmo. Vse to je lažje, če je ustanovitelj salezijanec ali član kake druge skupine salezijanske družine.
- Naslednje merilo je, da skupina sodeluje pri *mladinskem poslanstvu*. To pomeni, da mora imeti enake cilje: evangelizacija in kateheza, celostni razvoj mladih, zlasti najbolj revnih in zapuščenih, pozornost za ljudske sloje, za družbeno obveščanje in misijonsko delo.
- Tretje merilo je *udeleženosť* pri duhu in vzgojno-pastoralni metodi. Značilne prvine so pastoralna ljubezen,

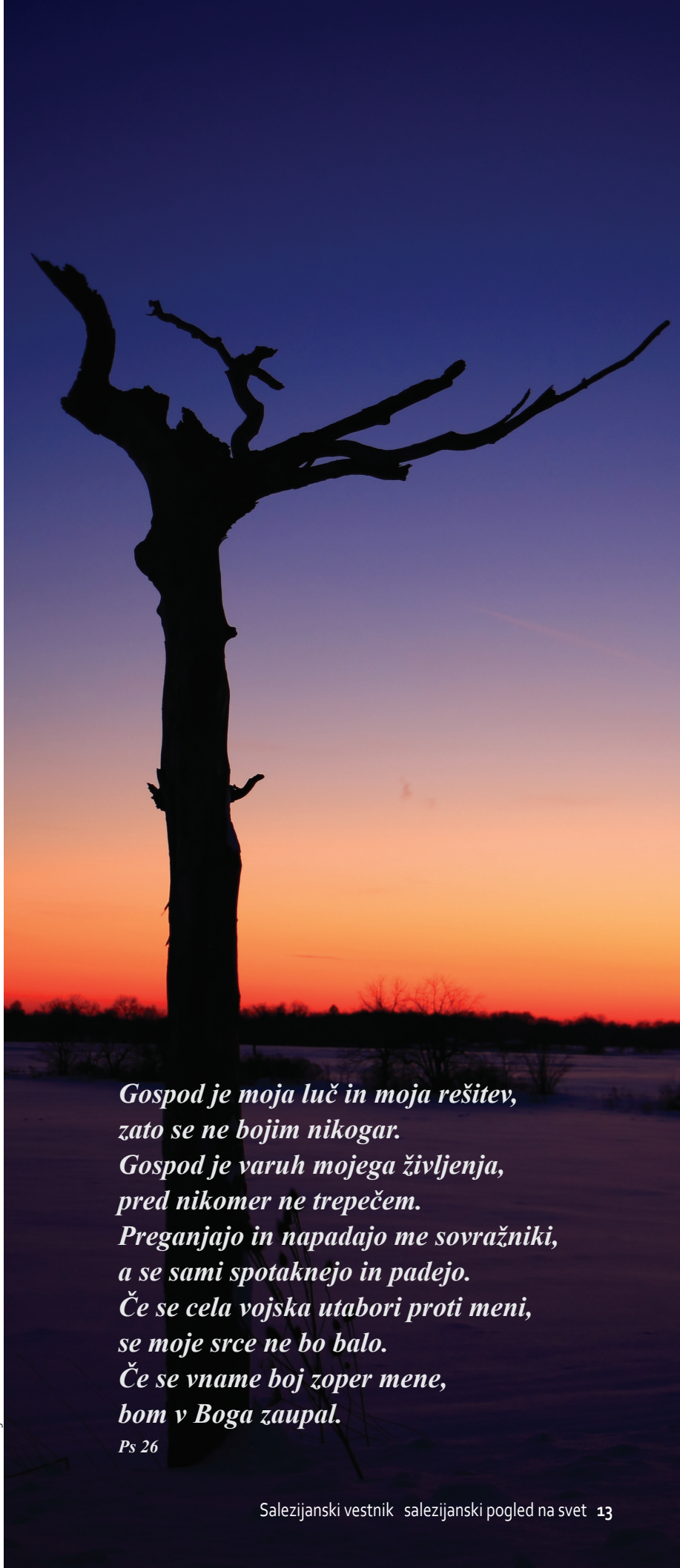
družinski duh, optimizem, preprosta in življenjska molitev, ljubezen do zakramentov in pobožnost do Marije.

- Odločujoč dejavnik je tudi *evangeljsko življenje*, živeto v salezijanskem duhu. Skupina svojim članom predlaga evangeljski ideal, ki se lahko izrazi z redovnimi zaobljubami ali s preprostimi obljubami ali na kak drug način, za vzor pa je postavljen don Bosko.
- Vsaka skupina ohrani *svoje posebnosti in avtonomijo*. Z aktivno vključitvijo v salezijansko družino si prizadeva za bratstvo v povezanosti z drugimi skupinami, priznavajoč v don Boskovem nasledniku očeta in središče velikega salezijanskega gibanja.

Vse to je osnova za tesno povezanost in bratstvo. Don Bosko si je prizadeval, da bi, kolikor se le da, uredničil tesno povezanost med skupinami, ki jih je sam ustanovil. Danes, v dinamični zvestobi njegovi volji, skupaj iščemo in utrjujemo to občestvo. Nemalo skupin si želi močnejše karizmatične povezanosti z nami. Omenim le nekatere, čeprav s tem ne zmanjšujem svoje popolne simpatije do onih, ki jih ne omenjam. Med drugim so to: »Učenci«, ki jih je ustanovil G. D'Souza in delujejo na področju evangelizacije; »Skupnost Canço Nova« očeta Jonasa Abiba, ki se posveča evangelizaciji prek medijev (radio in televizija, pesem, glasba); »Misijonarka Marije Pomočnice« s. A. L. Bimos; »Misijonska skupnost don Bosko«, ki jo sestavljajo laiki in izpovedo tudi posebno obljubo; »Združenje Materre Marjete«, ki je skorajda spontano nastala po več krajih sveta – člani se posvečajo molitveni podpori svojim posvečenim sinovom in hčeram.

Don Boskova karizma je živa in rodovitna. Danes jo še kako potrebujemo. Salezijanska družina jo napravi navzočo na živ in izviren način. Veseli smo, da lahko predstavljamo don Boskovo navzočnost, njegovo ljubezen do vzgoje, njegovo misijonarsko srce ter njegovo ljubezen do najbolj revnih in zapuščenih mladih. ■

© Drago Gačnik

*Gospod je moja luč in moja rešitev,
zato se ne bojim nikogar.*

*Gospod je varuh mojega življenja,
pred nikomer ne trepečem.*

*Preganjajo in napadajo me sovražniki,
a se sami spotaknejo in padejo.*

*Če se cela vojska utabori proti meni,
se moje srce ne bo balo.*

*Če se vname boj zoper mene,
bom v Boga zaupal.*

Ps 26

Drevo je postalo gozd

© Patricija Belak

Sveti Janez Bosko »oče in učitelj mladine« je bil veliki Božji sodelavec v prizadevanju za nove duhovne poklice. Po nekaterih zapisih je pomagal okrog 6.000 mladim, da so dosegli duhovni poklic. Seme, ki ga je sejal po navdihu Svetega Duha in po priprošnji Marije Pomočnice, je padlo v rodovitno zemljo in obrodilo bogate sadove.

Stoletnica ustanovitve salezijanske družbe nas spodbuja, da razmislimo o izvorni don Boskovi zamisli in o skupinah, ki jih je on ustanovil. Te so: don Boskovi salezijanci, hčere Marije Pomočnice, združenje salezijancev sotrudnikov in združenje čistilcev Marije Pomočnice. Seme, ki ga je don Bosko vsejal, se je razraslo v močno drevo, v pravi Božji dar za Cerkev in svet. Prvotnim omenjenim skupinam so se na pobudo Svetega Duha pridružile druge skupine, ki so s posebnimi poklici obogatilo občestvo salezijanske družine in salezijansko poslanstvo. Skupin, ki danes uradno pripadajo salezijanski družini, je 23.

Po časovnem zaporedju so skupine, ki se navdihujejo ob don Boskovi duhovnosti in njegovem geslu »*Daj*

mi duše, drugo vzemi«, nastajale po naslednjem vrstnem redu:

1. družba sv. Frančiška Saleškega (salezijanci)
2. družba hčera Marije Pomočnice
3. združenje salezijancev sotrudnikov
4. združenje Marije Pomočnice
5. združenje nekdanjih don Boskovi gojencev in gojenk
6. združenje nekdanjih gojenk in gojencev hčera Marije Pomočnice
7. svetna ustanova don Boskovi prostovoljk
8. hčere presvetih src Jezusa in Marije
9. salezijanske oblate presvetega Jezusovega Srca
10. apostolke svete družine
11. sestre ljubezni Mijazakija
12. sestre misijonarke Marije Pomočnice
13. hčere Božjega Odrešenika
14. deklice brezmadežnega Marijinega srca
15. sestre Jezusa Mladeniča
16. združenje salezijanskih dam

17. prostovoljci z don Boskom
18. sestre katehistinje Marije Brezmadežne pomočnice
19. hčere kraljevskega dostojanstva Marije Brezmadežne
20. pričevalci Vstalega 2000
21. kongregacija sv. nadangela Mihaela
22. kongregacija Src Vstajenja
23. kongregacija sester Gospodovih oznanjevalk.

Nastale so še *druge skupine*, ki čakajo, da dozorijo razmere, da bi bile formalno priznane kot članice salezijanske družine.

Dejstvo, da mnoge redovne in laiške skupine želijo živeti in delovati pod skupnim dežnikom salezijanske duhovnosti, pomeni, da je don Boskova oznanjevalna in vzgojna karizma še danes zelo sodobna. Skupine, ki se pridružujejo salezijanski družini, sprejemajo temeljne prvine salezijanske duhovnosti in poslanstva, istočasno pa vsaka skupina prinaša s seboj svoje prvine. »Različni so darovi, isti pa je duh«, zatrjuje apostol

Pavel. Pri tem združevanju čutimo resničnost don Boskovich besed: »Kadar se slabotne sile združijo, postanejo močne!«

Od zgoraj naštetih skupin jih v Sloveniji deluje šest, in to: salezijanci, hčere Marije Pomočnice, salezijanci sotrudniki, don Boskove prostovoljke, združenje Marije Pomočnice in nekdanji gojenci in gojenke. Vse skupine pa čutijo resničnost Jezusovih besed: »Žetev je velika, delavcev pa malo.«

Dragi molivci in molivke! Na poseben način pripadate salezijanski družini tudi člani salezijanskega molitvenega združenja za duhovne poklice, saj opravljate za Cerkev in salezijansko družino pomembno molitveno poslanstvo in ustvarjate pozitivno ozračje za prebujanje in rast duhovnih poklicev. Ostanite nam še v prihodnje močna opora. Dobri Bog pa naj na priprošnjo Marije Pomočnice in sv. Janeza Boska blagoslovlja naša skupna prizadevanja na področju poklicne pastorale.

Ivan Turk, voditelj SMZ

nameni molitve

MAREC

Prosimo Gospoda, naj v letu mladine obuja nove duhovne poklice v Cerkvi in v salezijanski družini.

APRIL

Molimo za mladino, ki se nahaja v materialni, duhovni ali moralni stiski, da bi ob vstalem Jezusu našla rešitev iz svojih težav.

MAJ

Molimo za otroke in mladino, ki se zbirajo ob Mariji pri šmarnicah, da bi se navdušili za način življenja, ki omogoča srečo tu na zemlji in v večnosti.

Devica najmodrejša prosi za nas

*Tako majhna in skromna si, Marija.
Zdi se, da več ne sodiš v ta naš razviti, napredni,
in tehnično tako izpopolnjeni svet ...
Pa vendar te potrebujemo,
kajti vsi dosežki na toliko področjih ne nasitijo našega srca.
Devica najmodrejša, prosi za nas!*

*Tako preprosto in vsakdanje je bilo tvoje zemeljsko življenje, Marija.
Zdi se, da nimaš kaj povedati nam, otrokom digitalne dobe ...
Pa vendar nam imaš mnogo povedati,
kajti izgubljam se v množici podatkov in informacij samo tega sveta.
Devica najmodrejša, prosi za nas!*

*Devica si in mati.
Danes pa se zdi,
da je devištvo nesmisel in materinstvo ovira na poti kariere ...
Pa vendar nam posledice takega ravnanja govorijo, da se motimo,
kajti izgubljam to, po čemer hrepenimo.
Devica najmodrejša, prosi za nas!*

*Božje povabilo si vzela zares in mu sledila vse življenje.
Danes pa zlepa ne jemljemo Boga zares
in nam je življenjska zvestoba težko razumljiva ...
Pa vendar smo žejni ljubezni, zvestobe, Boga;
in potrebujemo na poti svojega romanja tvojo materinsko oporo.
Devica najmodrejša, prosi za nas!*

Besedilo: s. Marija Žibert

© obe fotografiji: Matjaž Knez

Peter Pučnik

Gospod,
ti si moja moč
in moja pesem.

prim. Ps 118,14

Naš prostor in otroško petje v Cerkvi na Slovenskem bi bilo brez njegovega dela osiromašeno. V ponižnosti, v zvestobi služenja Gospodu ter z neizmernim veseljem do glasbe in ljubeznijo do mladih za seboj pušča neizbrisno sled. Ne bi pretiravali, če bi ga lahko postavili ob bok velikanoma kot sta France Gačnik in Franc Juvan. Ko je bil v svetem letu 2000 posvečen v duhovnika, si je za svoje geslo izbral besede: »Gospod, ti si moja moč in moja pesem« (prim. Ps 118). To je Peter Pučnik, salezijanec, ki deluje v Želimljem.

V vsaki pesmi je del mene

Koliko si teoretično in praktično glasbeno podkovan? Imaš kaj glasbene izobrazbe?

4 leta sem hodil v glasbeno šolo za harmoniko, s pravim veseljem pa sem začel igrati šele v srednji šoli, kjer smo imeli ansambel. Takrat sem se 2 leti zasebno učil igranja klavirja. 2 leti sem obiskoval tudi pouk orgel v glasbeni šoli na Teološki fakulteti. Potem, ko sem bil v Turinu, pa sem še 2 leti usvajal osnove klavirja in harmonije.

Nisem glasbenik profesionalc. Kar prihaja od mene, prihaja iz srca, spontano, brez kompliciranja.

Torej bi lahko rekel – »Moje pesmi – to sem jaz«?

V vsaki pesmi je del mene, del moje duhovnosti, »mojega« Boga. In vsaka pesem, ki je bila napisana, ima v ozadju neko sporočilo. Vprašanje, koliko ga tisti, ki jo pejejo, izvajajo,

poslušajo, sploh dojamejo. Vedno, ko mlade učim pesmi, jim razlagam besedila, sporočila. Tu je del mene, mojega življenja, veselja in preizkušenj.

Kako, kdaj nastajajo pesmi?

Včasih imam duhovne vaje in prej premislim, meditiram, molim, da razjasnim, kaj hočem sporočiti in potem napišem pesem, ki je kot neke vrste himna.

Spet drugič pa me preprosto nagovori kak svetopisemski odlomek, ki se me dotakne, in skladba kar nastane. Včasih sem zaradi dobre ideje tudi zapustil predavanje, odšel iz predavalnice in zapisal. Kajti če ne zapišem takoj, tisti trenutek, ko je navdih, večkrat dobra ideja in kak lep glasbeni motiv pobegneta.

► Naslovnica najnovejše zgoščenke pevske skupine Sončni žarek

Ne vem, če bi lahko bil salezijanec s srcem brez glasbe in hkrati ne vem, če bi lahko bil glasbenik s srcem, ne da bi bil salezijanec.

Pesmi naj
zaživijo v srcih!

Vedno pa se najprej vprašam, kaj bi rad s tem, kar se me je dotaknilo, povedal ljudem. Potem glasba in besedilo nastajata skupaj.

Imaš ciljno publiko? Ustvarjaš za določeno skupino?

Vem, za koga pišem. To so otroci in mladi. To upoštevam pri razponu in ritmiki. Moja ambicija ni napisati pesmi in jih posneti, ampak želim, da bi bile pesmi v službi mojega in našega duhovnega življenja.

Želim biti preprost in to bi rad izrazil tudi prek glasbe. Pesmi naj bodo preproste in naj zaživijo v srcih. Zato so moje skladbe tako pisane. Pojejo jih lahko vse generacije.

Kaj počneš kot salezijanec? Koliko in na kakšne načine si prisoten med mladimi?

Večino časa čez teden preživim med mladimi kot vzgojitelj v Domu Janeza Boska v Želimljem. Tukaj sem še posebej zadolžen za duhovnost in koordinacijo glasbenega dogajanja. Zelo blizu mi je torej naša srednješolska generacija, saj sem z njimi, ko delamo skupaj, ko se učijo ali imajo prosti čas.

Drugo področje pa so duhovne vaje v Majcnovem domu. Imamo duhovno-počitniške programe za različne starostne skupine otrok in mladih, kar v praksi pomeni vsaj 15 takih vikendov letno. Z njimi zelo najdem skupni je-

zik, z njimi rastem, lepo mi je z njimi. Rad bi jim prinesel vsaj malo veselja do krščanstva, do Jezusa, veselje do življenja.

In vedno je prisotna glasba – petje in igranje?

Da. V dijaškem domu še na poseben način zaradi »Strgane strune«. To je koncert mladih kantavtorjev, kjer jih veliko spodbujam in mnogim pomagam dograditi ideje za skladbe.

Veliko pojemo tudi s fanti v naši vzgojni skupini.

Glasba je tista, ki se dotika človeka do notranjosti. Te razpoloži – ali za veselje, ali za področje duhovnosti ... Je ni »ohceti«, ga ni krsta in ne pogreba brez glasbe!

Naših duhovnih vaj si ne predstavljam brez petja, temu dajem velik poudarek. Zakaj? Ne da se pesmi učimo, ampak da se razpoložimo.

Že vrsto let pripravljaš pevske vikende v Želimljem. Skupina »Sončni žarek« je pred kratkim posnela tudi novo zgoščenko z naslovom »Nekdo me ljubi«. Kako se je vse skupaj začelo?

Začelo se je leta 1998, ko sem bil v Turinu. Tam sem pisal pesmice in preproste aranžmaje ter razmišljal, kako lepo bi bilo, če bi imel možnost, da bi tiste pesmi posnel s kakšnim

zborčkom. Ob vrnitvi v Slovenijo sem svoje sanje zaupal sobratu Petru Polcu, ki me je spodbudil, naj naredim pevski vikend in posnamem. Tako smo leta 2000 snemali pesmi za oratorij. Danes imamo štiri zgoščenske, ki so samostojne, in tri, ki so »delavne«, za oratorij. Od prvih posnetkov do danes se je zamenjala cela generacija pevcev.

Kakšen je pravzaprav namen teh pevskih vikendov?

Poudaril bi, da naš namen nikakor ni posneti zgoščenko. Bistvo je srečanje teh otrok, njihovo skupno druženje in prepevanje. Tudi če v bodoče ne bomo več snemali, je prav, da vikendi ostanejo.

Poleg tega veliko pesmic nastane, a niso ne posnete ne zapisane z notami. Izvajajo se na različnih koncih,

Petje je tisto,
ki človeka razpoloži.

vsak malo priredi in potem dobimo več različic iste pesmi. Zato je najbolje pesem takoj posneti, da je posnetek in notni zapis.

Stojiš za idejo in projektom sam?

Ne. Za vsem so tudi moji sobratje, naša skupnost, ki me podpira, in naša inšpektorija. Vsi mi omogočajo, da lahko to počnem in me vzpodbujajo.

Otroci in mladi radi pojejo tvoje pesmi. Kako sam vidiš svoje delo?

Vse je dar. Hvaležen sem Bogu, da sem lahko orodje v njegovih rokah. Lepo je, ko nekdo izvaja tvoje pesmi. Sam rečem samo »Vau!« – zaradi ganjenosti in občutka hvaležnosti, da je Bog po meni naredil nekaj velikega.

Pogovarjal se je Matjaž Knez.

»Ustanovite družbo, ki je noben zakon ne bo mogel uničiti«

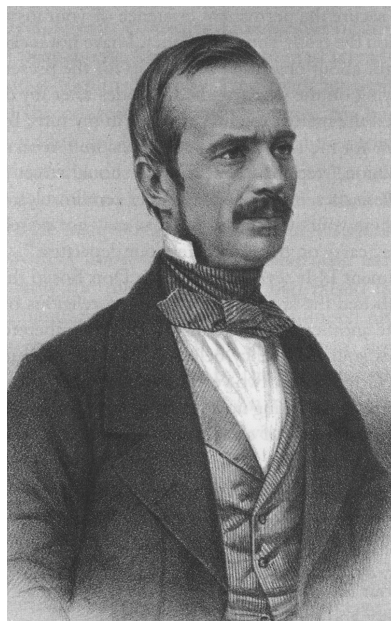
V pogovorih z več duhovniki turinske nadškofije, z nadškofom Fransonijem in s sodelavci je bilo don Bosku večkrat postavljeno vprašanje, kaj bo z njegovim široko zastavljenim delom v prihodnje ali v primeru, da on omaga. Srečanje z liberalnim in prostožidarskim ministrom Urbanom Ratazzijem, o katerem poroča eden prvih sodelavcev v Oratoriju Janez Bonetti, pa je don Bosku dalo misliti še bolj.

Bogdan Kolar

Minister, ki je spremljal don Boskovo delo in priznal njegovo koristnost za mlade, ki bi sicer bili prepuščeni ulicam, je prišel do ideje, da bi bilo dobro poskrbeti za nadaljevanje in pravno ureditev.

Nepričakovana pobuda

V znanem pogovoru, ki se je v zgodovino salezijanskih ustanov zapisal kot pomembna prelomnica, je predlagal takšno obliko združenja, ki bi jo bilo mogoče uskladiti s takrat veljavno državno zakonodajo; minister pri tem ni vzpostavljaj nobene vezi s kakršnokoli redovno skupnostjo. Za don Boska

je bila ministrova pobuda o vključitvi v tak pravni sistem kot 'razsvetljenje'. Posvetoval se je z različnimi škofi, tudi z nadškofom Fransonijem, ki se je takrat nahajal v izgnanstvu, kako bi lahko v nadaljevanju zagotovil prihodnost svojega dela ter hkrati ob upoštevanju cerkvenih pravil spoštoval tudi državne predpise.

Redna srečanja

Znano pa je bilo, da je don Bosko kmalu po letu 1850 ob sebi že zbiral skupino študentov in semeniščnikov in jim občasno pripravljaj duhovne in vzgojne spodbude, neke oblike srečanja, na katerih je usmerjal njihovo delo in jih pripravljaj na prihodnost. Sredi petdesetih let 19. stoletja je namreč v hiši ob Oratoriju živela skupina njegovih sodelavcev, med katerimi je bilo več mladih, npr. Mihael Rua,

Janez Cagliero in Janez Krstnik Francesia. Duhovnik Viktor Alasonatti je opravljal službo ekonoma. Imeli so temeljna pravila skupnega življenja in priznavali don Boska za predstojnika. Na razne načine jih je don Bosko nagovarjal in spodbujal k delu za mlade: »Bi hotel postati klerik v Oratoriju? Ali bi ti ugajalo s časom pomagati don Bosku pri delu za mladino? Glej, če bi imel sto duhovnikov in sto klerikov, bi mogel vse zaposliti!«

Leta 1855 so se zavezali k predanemu služenju bližnjemu in k spolnjevanju dolžnosti dobrega kristjana. Bi bilo mogoče že v tem času govoriti, da je don Bosko razmišljaj o prihodnosti svoje ustanove ali da je imel v mislih kakšno obliko redovne skupnosti? To je povsem mogoče, vendarle pričevanj ali dokazov za to ni na voljo. Ohranjena dejstva pa dajejo slutiti, da je njegova odločitev dozorela prav v letu 1857, ko se je na začetku maja srečal z notranjim ministrom Ratazzijem in je pogovor z njim razumel kot navdih od zgoraj. Don Bosko je v ministrov urad imel vedno prosti dostop. Tokrat se je pri njem oglasil, da bi se mu zahvalil za dobitke za tombolo, ki jo je pripravil malo pred tem.

Pogovor z ministrom

Bonetti je v *Zgodovini oratorija* zapisal potek pogovora:

- Želim vam, don Bosko, da bi živeli še veliko let. Vendar tudi vi lahko umrete. Kaj bo potem z vašimi fanti?

◀ Notranji minister Urban Ratazzi, 1808–1873

▶ Ruin zapisnik s srečanja prvih "salezijancev", januarja 1854

- Vprašanje vračam vam, minister. Kaj naj storim, da bi zagotovil preživetje svoje ustanove?
- Po mojem mnenju bi morali izbrati nekaj laikov in duhovnikov, ki jim zaupate, in ustanoviti družbo, jo prepajati s svojim duhom in jih poučiti o svojem sistemu. Za zdaj bi bili vaši pomočniki, jutri pa bodo vaši nadaljevalci.
Don Bosko se je nasmehnil in nadaljeval pogovor.
- Saj ste pred dvema letoma dali potrditi zakon o zatrtju veliko redovniških skupnosti. Kar pa zdaj predlagate, je ravno nova redovniška skupnost. Jo bo vlada pustila pri življenju?
- Zakon o zatrtju dobro poznam, - se je nasmehnil Ratazzi. Vi lahko ustanovite družbo, ki je noben zakon nikoli ne bo mogel uničiti.
- Kako vendar?
- Laična država ne bo mogla nikoli priznati 'redovniške družbe', ki bi bila odvisna od Cerkve, to je od oblasti, ki bi bila drugačna, kakor je državna. Če pa nastane družba, v kateri vsak član ohrani civilne pravice, se podreja državnim zakonom, plačuje davke, država nima kaj ugovarjati. Pred njo ni ta družba nič drugega kakor združba svobodnih državljanov, ki so povezani za dobrodelnost, kakor se združujejo zaradi trgovine, industrije in za medsebojno pomoč. Če pa na znotraj sprejemajo tudi oblast škofov in papeža, državi to ni mar: kakršnokoli združenje svobodnih državljanov je dovoljeno, da le spoštuje postave in državno oblast.
- Dobro, je odgovoril don Bosko. Zadevo bom dobro premislil.

Pogled v prihodnost

Bonetti je poročilo zaključil z besedami: »Ratazzijeve besede so bile

La sera Del 26 Gennajo 1854
ci radunammo nella stanza
Del Sign. D. Bosco; E fso Don Bosco,
Mocchiatti, Artiglia, Cagliari e
Bua; e ci venne proposto di
fare coll'ajutto Del Signore e
Di S. Francesco Di Sales una
prova di esercizio pratico
della carità verso il prof-
simo, per venire poi ad
una promessa, e quindi
se parrà possibile e conveniente
di farne un voto al Signore.
Da tal sera fu posto il nome
di Salesiani a coloro che si pro-
posero e proporranno tal esercizio.

za don Boska kot žarek luči. Stvari, ki so se mu pred tem zdele nemogoče, so zdaj izgledale mogoče.«

Ne brez razloga je bil don Bosko nad takšnim ministrovim predlogom presenečen. Isti minister je namreč 29. maja 1855 uspel z zakonom proti samostanom, »po katerem nehajo obstojati kot moralna telesa, priznana po državni oblasti, vse hiše verskih redov, ki se ne bavijo s pridiganjem, vzgajanjem ali bolniško strežbo«. Z istim zakonom je bilo v Piemontu zatrtih 35 moških in ženskih redovnih skupnosti, ki so v 334 hišah imele 5456 članov ali članic.

V ministrovih besedah pa je don Bosko videl potrditev svojih idej in skrbi glede prihodnosti dela za mlade. Od tedaj naprej je bila njegova misel usmerjena v iskanje oblike, kako organizirati novo skupnost in kako bo zanj dosegel odobritev s strani cerkvenih oblasti. Tako lahko po letu 1857 govorimo o načrtnem delu za postavitve temeljev skupnosti in iskanje možnosti za njeno umestitev v cerkveni in državni pravni sistem. Hkrati je delal za dobro pripravo svojih sodelavcev in za njihovo seznanjanje z duhovnostjo sv. Frančiška Saleškega, pod čigar posebno varstvo je postavil svoje delo med mladimi. ■

Božja sled v stopinjah misijonarja

Božji služabnik Andrej Majcen (1904–1999), misijonar na Kitajskem in v Vietnamu (1935–1979) nam pripoveduje svojo življenjsko zgodbo. Bogu je hvaležen, da ga je izbral za uresničitev svojih svetih načrtov. Zadnjič nam je spregovoril o svojih starših, ki jima je bil vse življenje hvaležen, da sta ga kot otroka in fanta tako vodila, da je zaslišal in sledil Božjemu klicu kot salezijanec, duhovnik in misijonar.

Ta zapis je nastal ob pogledu na Majcnovo prehojeno pot v letu 1993, ob biserni maši, in ko je istega leta izročil misijonski križ laičnemu misijonarju F. Kurentu.

Pripravil: Tone Ciglar

Pobožen Kitajec v vsaki potezi črke odkriva višjo Modrost. Želja revčka Andrejčka je, da bi bralci teh vrstic med pripovedovanjem o tragedijah in grozotah vojn, v salezijanskem iskanju ogrožene mladine, odkrivali Božje sledi, kljub napakam, in to, kako Marija Pomočnica in don Bosko gradita salezijansko vietnamsko družbo ...

Kaj bi »kokodajsal« o sebi?!

Odgovoren za misijone v salezijanski družbi B. Tohhil, vrhovni predstojnik A. Ricceri, zgodovinar M. Rassiga, misijonska navdušenca K. Humar in L. Lenček, inšpektor R. Borštnik in drugi so me nagovarjali, naj napišem o svojem delu za salezijansko zgodovino, da se ne zgubi. Dejal sem: »Pa kaj bi toliko kokodajsal o sebi!« Pa me je opogumil A. Vode: »Piši o Božjih sledih v svojem življenju!« Da, pisati, kaj in kako je Božja previdnost vodila moja misijonska pota, to je res nekaj vrednega. Prst Božji je bil s tem revčkom Andrejčkom, ki se je pol stoletja potepal po Aziji. Včasih mi kdo reče: »Pa ste res zaslužni in imate veliko izkušenj!« Pa vzamem to, kot je kitajska navada: takole na pol. Včasih sem si dejal, da bi bilo najbolje molčati; če je bilo kaj dobrega, je zapisano v Božji knjigi. Pa naj bo že kakor koli, tudi tu moram biti pokoren predstojniku, ki mi veleva: »Kadar imate kaj časa, zapišite drobce iz svojega misijonskega življenja!«

Kako vse Bog vodi

Čemu naj bi moje življenje postalo bolj javno, saj nisem svetnik. Ali ni samohvala baharija, ki se pod mizo valja? Pa naj pišem, vendar z namenom, da bi opozoril, kako vse Bog vodi po svojih svetih načrtih v svojo večjo čast in slavo – tudi mene, tako mislim. Ne vem, če bodo moji argumenti, ki so zasedrani v veri, bralce prepričali, da je namen tega pisanja pokazati, kako je don Boskova pedagogika

tudi v misijonih tisto, kar vabi duše k Bogu. Srečen sem, da me je Bog izbral za sodelavca pri tem poslanstvu. Tega me ni sram povedati. Kdo pravzaprav sem? Vietnamski sobratje mi tudi pravijo: Mojzes, Abraham, vietnamski don Bosko, Oče luč, naš patriarh, stari oče ... Vesel sem, da imamo tudi Slovenci svoj delež pri nastajanju salezijanske družbe v Vietnamu in pri evangeliziranju tega naroda. »Majcen v Vietnamu,« to bi morda kritiki še sprejeli. Toda »Majcen – vietnamski don Bosko,« to se bo pa morda komu zdelo le preveč enostransko! Jaz pa se pri tem ne bom prav nič prevzel, ker sem prepričan, da je vse, kar se je zgodilo, imel Bog v svojih neskončnih načrtih, ki jih je hotel uresničiti po karizmi sv. Janeza Boska – z menoj ali brez mene. Da pa sem res vzeljubil Vietnam in ljubil vietnamske sobrate, mi dokazuje med drugim to, da me imajo tudi oni radi in to na razne načine dokazujejo.

Povem o sebi v zahvalo Bogu

Kot biseromašnik si ne maram postavljati slavoloka. Rad bi pa predvsem tebi, fant, spletel novomašnega, ali tudi tebi, fant in dekle, tako kot sem dal Franciju Kurentu, okoli vratu misijonski križ. Nikar ne skomigaj z rameni, češ da to ni za tvoja ušesa. Veš, Bog vedno išče in tudi najde med ljudstvom »material« za svoje namene; potem pa počasi s kladivom obdeluje in njegovi »izdelki« dozoriijo v glasnike evangelija. Bil sem fant kot vsi drugi. Še sanjalo

慈幼會士馬義誠神父榮列天主忠僕

教廷宣聖部於十二月十一日正式啟動慈幼會會士馬義誠神父 (Fr. Andrej Majcen) 的列品調查程序。截至目前，馬神父是慈幼大家庭的第廿九位天主忠僕。

列品調查由慈幼會斯洛維尼亞會省 (Slovenia) 及越南會省一起作出申請。認識馬神父的人都認為他是一位模範基督徒及慈幼會會士。在他長達六千頁的反省及冥想日記手稿中，可以看出他是一位富有深度靈修生活的基督跟隨者。

馬義誠神父生於一九零四年，他於一九三五至七九年期間到中國及越南傳教，在中華會省工作達四十多年。之後，返回祖國斯洛維尼亞共和國出任神師至一九九九年，推動傳教工作達廿年之久。

HVALATI, GOSPOD

»Hvaljeno naj bo presveto Jezusovo Srce!

Hvala ti, da si me ustvaril – 1904.

Hvala ti, da sem kristjan – 1904.

Hvala ti, da sem salezijanec – 1925.

Hvala ti, da sem duhovnik – 1933.

Hvala ti, da sem misijonar – 1935.

Napravi moje srce po svojem Srcu!«

(Pripis na neko voščilnico,

ki jo je dobil za 80-letnico življenja;

v Osebna duhovnost, 2. zvezek, str. 126)

MISIJONSKA RAZSTAVA

V gradu na Rakovniku v Ljubljani je na ogled razstava o življenju in delu Andreja Majcna. Na ogled razstave vabimo skupine, za katere ob tem pripravimo ustrezno misijonsko katehezo, zato posebej vabimo višje razrede OŠ in učence SŠ ter drugo mladino.

Za obisk razstave se dogovorite s Tonetom Ciglarjem.

Na Rakovniku vas z veseljem pričakujemo.

© arhiv Salezijanskega inšpektorata, Ljubljana

se mi ni, da bom prehodil pot, ki jo dejansko sem; pa je dolga že skoraj devetdeset let. Če se ti zdi, pokukaj v to delavnico, da boš videl, kako se kujejo poklici. Samo zaradi tega pripovedujem to zgodbo.

Tudi mene, revčka Andrejčka, si je Bog sposodil za kakšno delo, kljub temu, da sem ga včasih polomil v svoji domišljavosti in zagnanosti, včasih res v izrednih razmerah. Usedel sem se k pisalnemu stroju z namenom, da napišem nekaj, kar bi bilo v večjo Božjo čast in v zahvalo rakovniški Mariji Pomočnici, ki me je vodila v misijone in me pripeljala nazaj. Pa da bi bilo v spodbudo priho-

dnjim slovenskim graditeljem Božjega kraljestva med mladimi, za katere smo poklicani, saj nas don Bosko vedno glasneje kliče v misijone, ko nam govori: »Daj mi duše, drugo vzemi!«

Ko torej pišem o misijonarju Majcnu, nočem poudarjati, kakor da se ves svet vrti okoli njega, ampak je vedno salezijanec, eden tistih, ki je v skupnostih z drugimi sobrati marsikaj naredil, čeprav morda ne bom veliko omenjal Italijanov, Špancev, Belgijcev, Francozov, Kitajcev in Vietnamcev ter drugih.

V hvaležnosti Bogu bi najraje zapel Zaharijevo hvalnico Bogu, da sem dočakal dan in lahko izročil misijonski križ kot štafetno palico mlademu fantu, ki naj ponese ogenj Kristusove ljubezni papuanskim dušam. Kaj drugega, kot da takšnega veselja zaželim še mnogim drugim fantom in dekletom! ▀

▲ **Božji služabnik Andrej Majcen, 1904–1999**

► **Zapis o Božjem služabniku A. Majcnu v kitajskem Sal. vestniku, januar 2009**

Klic za Don Boskovo deško mesto

Pripravil Tone Ciglar

V knjigi *Pustite otroke k meni* (Ljubljana, 1996) je orisana življenjska pot misijonarja Ernesta Saksida. Rodil se je v Dornberku 15. oktobra 1919. Kot salezijanski gojenec je leta 1935 odšel v misijone v Brazilijo, kjer je leta 1937 postal salezijanec; v duhovnika je bil posvečen leta 1946. Prelomnico v njegovem življenju pomeni leto 1961, ko je v mestu Corumbà, ob reki Paragvaj na meji z Bolivijo, v najbolj revnem predelu mesta ustanovil Don Boskovo deško mesto. Dobesedno je postal oče neštetim sirotam, ki so v tej ustanovi prejeli vse, kar je potrebno, da so zaživelih novo življenje kot pošteni državljani in dobri kristjani.

Misijonar Saksida bo letos dopolnil 90 let življenja. Kljub starostni oslabeledosti in občasnim boleznim je še vedno srce in duša ustanove. Ob tem se vprašuje, kaj bo z njegovimi otroki potem, ko njega več ne bo. Ustanova je izključno odvisna od darov misijonskih dobrotnikov, največ iz Italije, potem pa iz Slovenije. Organiziran je širok krog posvojitev otrok – botrstvo na daleč, kar pomeni, da se družina (oseba) v Sloveniji obveže za mesečni prispevek za čas šolanja enega (ali več otrok), ki mu tako omogoči, da dostojno vstopi v življenje in je sposoben sam poskrbeti zase v poklicu, ki se ga je izučil.

Vez z botri

V Don Boskovem mestu je delovalo že pet slovenskih laičkih misijonarjev, ki so pomagali eno ali tri leta. Trenutno tam ni nobenega. V svoji stiski kličejo S.O.S. (klic na pomoč v življenjski nevarnosti) tudi nam v Slovenijo. Kličejo salezijance, da bi se kateri od sobratov odzval klicu in nadaljeval delo, ki ga je začel slovenski misijonar v slovenskem deškem mestu, kot rad pravi misijonar Saksida. Nujna pa bila takojšnja pomoč kakega laičkega misi-

jonarja, ki bi pomagal pri delu, predvsem pa skrbel za povezavo med posvojenimi otroki ter njihovimi botri in botrami v Sloveniji. Najbolj bi bili veseli, če bi se za to delo opogumila kaka zakonca, npr. brez otrok, ki bi tam našla zelo veliko družino otrok, saj premnogi pogrešajo prav starše ter očetovo in materino ljubezen.

Ljubezen ne pozna ovir

Uradni jezik je portugalsščina, v ustanovi se dobro shaja s sodelavci tudi v italijanščini. Vendar se sredi tolikšnega števila otrok človek, ki pride z dobro voljo, hitro nauči najnujnejšega, saj tam nikakor ne govori samo jezik, govoriti morajo tudi roke in predvsem srce. Sicer pa velja beseda, ki jo je večkrat izpovedal misijonar Jožko Kramar: »Ljubezen ne pozna ovir!« Pisatelj pisma Hebrejcem spodbuja vernike s psalmistom, ko jim kliče, da naj pred Bogom »ne zakrknje svojih src«.

Če bo kdo zaslišal v svojem srcu Božji klic, se lahko oglasi na naslednjih naslovih: Misijonsko središče Slovenije, Kristanova 1, 1000 Ljubljana, tel.: 01/30.05.950, po e-pošti: missio@rkc.si ali Salezijanci (Tone Ciglar), Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel.: 041/317.318, po e-pošti: tone.ciglar@salve.si

◀ ▶ Misijonar Ernest Saksida med otroki deškega mesta

Misijonar Saksida nam med drugim piše:

»Takrat sem začutil, da sem polican za te otroke, zato sem moral pustiti vse drugo in se posvetiti samo njim. Zanje sem še vedno tukaj. Potem so se mi pridružili mnogi sodelavci, od tukaj, od drugod, tudi iz Slovenije.

Drobno gorčično zrno se je v teh letih razraslo v mogočno drevo. Don Boskovo mesto je res Božji dar za Corumbà, za vse, ki so do zdaj šli skozi to ustanovo, prav tako za številne sodelavce. Vsak je dodal svoj delež. Mnogim je delo v tem centru postalo življenjski poklic. Mladi, ki so prišli pred kratkim in prihajajo sedaj, se od njih učijo.

V Don Boskovem mestu je vse za otroke in mladostnike, ki se jim tako odpira lepša prihodnost, o kateri mnogi niti sanjati ne bi mogli.

V sanje teh mladih ste se vključili mnogi misijonski dobrotniki v Sloveniji, zlasti pa botri in botre, ki ste našim revnim otrokom s posvojitvijo na daljavo postali dobra krušna mati in oče.

Naj se na vse vas kakor tudi na vse sodelavce Misijonskega središča razliva obilen Božji blagoslov v letu 2009! S hvaležnimi in prisrčnimi pozdravi
*Ernest Saksida, misijonar
božič 2008*

Kratek vpogled v šolske dejavnosti

V misijon pride vsak dan v šolo 2500 otrok. Šola je najboljša v mestu Corumbà. Mnogi revni otroci razen šole potrebujejo tudi zdravniško in socialno oskrbo. Ob redni šoli je še precej skrajšanih programov. Po končani šoli podpiramo tudi tiste,

ki nadaljujejo na fakulteti. Do zdaj je bilo okrog 10 % teh, ki so končali šolanje pri nas. Za leto 2009 predvidevamo, da bo takih 20 %. Šola je organizirana v treh izmenah: prva od 7.00 do 11.30, ta je za 800 otrok; druga od 13.00 do 17.30, ta je za 600 otrok; tretja od 18.40 do 22.30, ta je za 600 otrok. V vsakem razredu je od 30 do 40 učencev.

Poklicna šola raznih smeri traja štiri leta. V letu 2008 je vpisanih 204 mladostnikov. Tudi za mladostnike, ki so izpadli iz sistema rednega šolanja, imamo razne tečaje za poklicno usposabljanje. V letu 2008 je vpisanih 280 mladih.

V letu 2007 smo samo za šolske potrebščine (zvezki, pisala, avtobus oddaljenim, uniforme: za vsakega hlače in majica; učbenike da država) porabili 20.000 €.

*Ernest Saksida, slovenski misijonar
Oswaldo Scotti, ravnatelj
Corumbà, božič 2008*

kerečev sklad

V »KEREČEV SKLAD« za salezijanske misijon(ar)je in za stroške postopka za beatifikacijo misijonarja ANDREJA MAJČNA ste od 25. decembra 2008 do 15. februarja 2009 darovali:

Bezек D., Božič M., Ivkovič L., Jamnik M., Janža J., Kerec M., Koloini K.R., Kristan B., Lavrič E., Mavrič M., Močnik V., Mrzel S., Pušnik Š., Rebolj N., Strniša A., Šerbak R., Turk Dejak M., Tušar C., Urbanija L., Vidic Z., Vojska V., Vukan M., Zelenc N. in nekateri neimenovani dobrotniki. **BOG POVRNI!**

Zaradi računalniškega škrata smo izgubili del podatkov o tistih darovalcih, ki ste darovali v razne namene v drugi polovici januarja – darovi pa so bili že pred tem pravilno oddani za določene namene. Hvala za razumevanje.

Naj Gospodu v čast zadoni glas trobent in drugih glasbil

Sveto pismo nam na mnogih straneh govori o pomenu glasbe, raznovrstnih glasbil, petja in plesa – in vse to predvsem Bogu v čast. Lahko bi rekli, da se v Svetem pismu naučimo, kako lahko vsak inštrument oz. glasbilo, vsaka pesem in vsak ples s pravilno uporabo razveseljuje človeka, oblikuje, ozdravlja in očiščuje njegovega duha in ga dviga k Bogu.

pesmi) ob ubrani spremljavi orkestra pod vodstvom zborovodkinje Anamarije Jakob – profesorice naše glasbene šole. 60-članski orkester so v glavnem sestavljali mladi (med njimi lepo številno osnovnošolcev, učencev glasbene šole Rakovnik). Skupaj z osemstoglavim otroškim pevskim zborom so zapeli in zaigrali lepo in povsem novo mašo, ki jo je uglasbil prof. Ivan Florjanc, sveto mašo pa je daroval kapucin p. Stane Bešter.

Kako si želimo, da bi z glasbo in petjem mladim pomagali skozi življenje. In prav zato smo se odločili, da tu na Rakovniku pripravimo bolj primerne prostore za potrebe Glasbene šole Rakovnik, v katero je vpisanih blizu 200 učencev. Veseli in nadvse hvaležni vam bomo, če nam boste pri tem še naprej pomagali – saj ne moremo računati na kako drugo pomoč, kot le na darove preprostih in radodarnih prijateljev Rakovnika in tistih, ki jim ni vseeno za otroke in mlade današnjega in jutrišnjega dne. Z deli smo decembra zavzeto začeli, upamo, da bomo končali do poletja – jeseni pa z mladimi vstopili v nove prostore. Bog vas blagoslovi.

Janez POTOČNIK
ravnatelj Salezijanskega zavoda Rakovnik

◀ Srečanje otroških pevskih zborov 2009

Letošnji don Boskov praznik na prvo nedeljo v februarju je bil spet veličasten, tudi po zaslugi učencev in učiteljev glasbene šole Rakovnik in njihovih prijateljev. Na Rakovniku se je zbralo nad 800 otrok iz 44 otroških pevskih zborov, ki so vsi skupaj prepevali (vse mašne dele in več

sklad rakovnik

Za obnovo Rakovnika (zlasti za obnovo prostorov glasbene šole) ste od 25. decembra 2008 do 15. februarja 2009 darovali:

Adamič A., Andolškovi, Babnik J., Božič M., Brozovičevi, Butinar M., Cankar F., Čop T. A., Dolenc A., Dolinar M., Filipič V., Flegar M., Francelj d.o.o., Gašperšič R., Glavič M., Globočnik A., Gospeti J., Hodnik M., Horvat M., Hrovat T., Ivkovič L., Jakopič B.M., Javorškovi, Jelinčič R. A., Jenič D., Jenko M., Klančnik J., Kolenkovi, Koloini K. R., Kordan A., Kotar D., Kranjc C., Kranjec D., Marolt J. T., Menart A., Merlak I., Mlinar T., Močan F. J., Modrijančič I., Možina M., Mulej M., Napast S. F., Napotnikovi, Obreza J., Ozebek M., Perme M., Podgoršek C., Poje M., Potočnik M., Purnat V. Z., Rode M., Silvester M., Skelovi, Suhoveršnik D. S., Šerbak R., Škrbina M. T., Škulj M. P., Šterk F., Štiberc A., Štuhec F., Šumenjak D., Tanko M., Tesovnikovi, Trček J., Trček J., Trdan K., Urbanija S., Vene R., Vidmar J., Vrtačnik J., župnija Rakovnik in nekateri neimenovani dobrotniki.

Zaradi računalniškega škrata smo izgubili del podatkov o tistih darovalcih, ki ste darovali v razne namene v drugi polovici januarja – darovi pa so bili že pred tem pravilno oddani za določene namene. Hvala za razumevanje.

Svoj dar lahko izročite osebno ali nakazujete na naslov:

**Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana
SI56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06**

Pri nakazilu na račun kot namen navedite RAK.

Berite, berite, zopet vam pravim berite, kajti samo ob branju lahko zorimo v osebnost!

Ocenjuje: Jože Zadavec

Prešeren na Silbi

Mirko Mahnič, DRUŽINA

Knjiga v dveh delih. Prvi je celovit razgled po Prešernovih Poezijah, sklepa pa ga trinajst prilog, ki strnjeno povzemajo poglobljena motivna, slogovna in izpovedna jedra. Drugi s podnaslovom »ritem in napev« obsega petnajst pesniških enot. Ves sveženj razmišljanj razveseljuje prepletajo doživetja poletnega počitniškega bivanja na otoku Silba, ustvarjalnega pospominjanja, vzporednice, shranjene v skrinji dragocenih spoznanj iz domače in svetovne literature. Nova preglednica dopolnjuje Mahničovo prvo *Mavrice čisti svit / Moč in lepota Prešernove besede* (Družina 2001). V »silbanski prešerniani« ne manjka razgledov po *Prešernovem malem katekizmu* ali *Slovenski veroizpovedi*. (Krst 28, 29, 30 katica), o tem, da je krščanstvo vera ljubezni in miru in sprave, da je treba moliti »iz prave misli«, pa o Bogu, ki je navzoč ne samo v *Zdravljici*, tej hvalnici bratstvu in svobodi, temveč tudi v drugih pesmih. Zadnje mesece je Prešeren bral le Psalme, Pridigarja, Sirahovo knjigo, Kempčanovo Hojo za Kristusom. Zaželel si je umreti v veri svoje matere – in je zavestno sprejel tolažbo katoliške Cerkve. Tudi tako je mogoče razmišljati o Prešernu.

Iz primorske kulturne dediščine

Dr. Lojzka Bratuž, zbornik razprav, MOHORJEVA družba, Gorica

Zbornik obsega devetnajst prispevkov Lojzke Bratuž, v katerih obravnava goriško primorsko stvarnost v časovnem razponu od 16. stoletja do danes, prostorsko pa od Tržaškega in Goriškega do Zgornjega Posočja in Benečije. V prispevkih obravnava splošno primorsko tematiko. Obsega tri tematske sklope: jezikovnega, literarnega

in kulturnozgodovinskega. Med obravnavanimi temami so nekatere manj znane ali do nedavnega neznane, tako npr. leta 2007 odkriti rokopis iz 18. stoletja ali rokopisna knjiga, v kateri je Štefan Kociančič zbral obsežno pesniško delo Matevža Hladnika. Manj znano je dopisovanje Attems-Glavar. V vrsti besedil o slovenski kulturi na Primorskem je tudi zapis o furlanskem pesniku Celsu Macorju, ki si je zelo prizadeval za poznavanje naše kulture v italijanskem okolju, zlasti obmejnem.

Simpozij o dr. Jošku Tischlerju

Zbornik predavanj in prispevkov, MOHORJEVA družba, Celovec

V dveh dneh sredi januarja 2008 je bil v prosvetnem domu v Tinjah simpozij o dr. Jošku Tischlerju. V zborniku so povzeta vsa predavanja in drugi prispevki, ki osvetljujejo duhovno podobo velikana slovenske misli na Koroškem. Rekli in zapisali so, da je bil Tischler osebnost, »ki naj bi se z njo vedno spet ukvarjali, saj je v svojem delovanju na šolskem, političnem in kulturnem področju močno (so)oblikoval življenje slovenske narodne skupnosti na Koroškem in njene odnose tako do naroda sosedja kot do Slovencev v zamejstvu in v matični državi«. Zbornik je dokumentacija tega simpozija in najtrajnejši spomenik očetu slovenske narodne skupnosti na Koroškem.

Uvod v Novo zavezo

Raymond E. Brown, sl. več prevajalcev, MOHORJEVA družba, Celje

Biblicist iz New Yorka je napisal obsežno razpravo (851 strani) o poglobljenih vsebinskih in drugih teoloških vprašanih svetopi-

semskih knjig nove zaveze; najgloblji vtis naredijo povzetki vsake knjige, zgodovinski pregled skozi antično grško-rimski svet, vrsta temeljnih teoloških vprašanj in bogata dodatna gradiva. Bralcu odstira zaveso za kulturo in svet, v katerem so knjige nastajale; pisci so namreč živeli v različnem družbenem okolju, imeli so različno izobrazbo in različen pogled na stvarnost. Samo razumno prizadevanje za umevanje družbenega okolja in življenjskih nazorov, v katerem so duhovno rasli in živeli novozavezni pisci, odstira pot v srčiko krščanske blagovesti za vse čase.

Znanost križa

Edith Stein, sl. Robert Kralj, MOHORJEVA družba, Celja

Vsa razmišljanja imajo skupni imenovalec: znamenje križa, to je križ Jezusa Kristusa, zato ne vodi v brezupnost in obup, ampak v vstajenje. Prvi del je naslovljen z besedno zvezo *Oznanilo križa*, kar pomeni križ v življenju svetnika, oznanilo Svetega pisma, mašna daritev, videnje križa. Drugi del začena z naslovom *Nauk križa*, v katerem Edith Stein predstavlja štiri prozna dela sv. Janeza od Križa, tretji del pa ima naslov *Hoja za križem*, v katerem je v duhu sv. Janeza od Križa prikazana ljubezen do križa. Smrt svetniškega vzornika je nazorno opisana: »Sijal je kakor sonce in luna, svetilke na oltarju in obe sveči v celici so se zdele, da ne dajejo več svetlobe, kakor da jih obdaja oblak.« V tej svetlobi je sv. Janez od Križa odšel v nebesa.

Kratka zgodovina Judov

Klemen Jelinčič Boeta, MOHORJEVA družba, Celovec

Na skoraj štiristo straneh (sedem obsežnih poglavij) je preglednica več kot tri tisoč let stare judovske zgodovine: časovni lok se začena pri Svetem pismu, sklepa pa se s sedanjim stanjem (država Izrael in diaspora). Danes je skoraj šest milijonov Judov v ZDA (samo v New Yorku dva milijona), v Izraelu pa veliko manj (v Tel Avivu nekaj več kot poldrugi milijon). Glede na to, da je knjiga namenjena slovenskemu bralcu, poskuša na kratko predstaviti tudi judovsko življenje na slovenskem ozemlju v antiki, pojav tako imenovanih »judovskih vasi« na Koroškem in Štajerskem, srednjeveško judovsko življenje na Slovenskem in kasnejše judovsko življenje v Trstu in Gorici vse do druge svetovne vojne.

Kraljica in divja ženska

Linda Jarosch, Anselm Gruen, sl. Alenka Novak, MOHORJEVA družba, Celje

Zgovorno je že to, da benediktinskemu menihu Anselmu na nemško govorečem območju na leto prisluhne več deset tisoč ljudi (saj je najbolj bran krščanski avtor), nič manj pa ne privlačijo ljudi tudi seminarji njegove sestre Linde, svetovalke ženskam v različnih življenjskih situacijah. Oče Anselm piše: »Sodobne ženske želijo živeti svoje življenje. Želijo odkriti, česa so zmožne, kadar ne izhajajo iz pričakovanih drugih, temveč iz lastne moči. Hkrati pogosto trpijo, ker se na poti k svoji ženskosti čutijo nerazumljene in prepuščene same sebi.« Sestra Linda pa med drugim pravi: »Dejansko se danes veliko žensk ukvarja s tem, kako bi se otrele vloge žrtve in pogosto privzgojenega samorazvednotenja, ki povzročata prav to nezadovoljstvo, tako zelo vidno celo navzven. Zdaj zaupajo svoji

ženskosti. Za svoje tegobe ne krivijo več samo moških. Sprijaznijo se z ranami, ki jim jih je prizadejalo življenje, in uberejo pot notranje svobode.«

Ko dozori jerebika

Mimi Malenšek, MOHORJEVA družba, Celje

Dovolj je, da se zalistamo v katerokoli stran enajstih pripovednih enot, pa zaslutimo prijeten vonj domače, sočno slovenske besede in ljubezni do nje. Domačnost zadira že v spremni besedi Berte Golob; sklepne besede oddajajo posebno prijateljsko toplino: »Njene besede vrejo mimo računalnika. Saj ga ima, a srce se ne zlije z njim. Zato Malenškova še zmeraj uporablja navaden pisalni stroj. Počasi prihaja iz njega list za listom in na njem ona davna *Taborska Urška*, zdaj manj legendarna in bolj utemeljena. Ah, to sem pisala nekoč, ko še nisem imela pravega pojma... Je treba marsikaj spremeniti... Tabor je pobreški simbol, utrdba, ki je ovirala Turke

na divjem pohodu skozi vas in naprej skozi zelene Gobovce. In kjer je mnogo kasneje Ivana Kobilca slikala *Pomlad. Daj mi roko, pomlad!* Povest z zunanjo in notranjo zgodbo. Povest oddaljenega leta 1957. Sezi ji v roko, pomlad! V devetdeseto koledarsko pomlad pisateljice Mimi Malenšek, Mimice Konič.«

Franc na šolskem izletu

Christine Noestlinger, sl. Lučka Jenčič, MOHORJEVA družba, Celovec

»Biti dva dni od jutra do večera skupaj z Gabi in Ernestom, to lahko povzroči velike probleme, si misli.« Franc ne mara Gabi. Kako naj shaja z njo na izletu? Hrana ni po njenem okusu, lačna se napotita na izlet skozi gozd, Gabi ne more naprej, čelvi ji naredijo več krvavih žuljev. Rešuje jo Ernest, kar pri Francu zbudi ljubosumje. S tem se pač mora sprijazniti. »Če se onadva znajdetata pod istim klobukom, potem pod klobukom zame ni prostora.«

salve

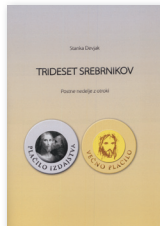
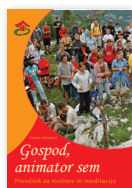
Gospod, animator sem

Priročnik za molitev in meditacijo

Vsebuje molitve, ki izvirajo »iz šestnajstih zanimivih situacij, ki jih animatorji pogosto doživljamo in včasih ne vemo, kako naj se v njih vedemo«, temu sledi še hudomušna risba ter misel kakšne znamenite osebnosti. »Nato pride na vrsto Bog, ki v svetopisemskem odlomku poda svoje gledanje na naše življenje.« Kar je za vsem tem, je lahko le še ... prošnja, molitev srca in pogovor. Iz mnogih drobnih spoznanj je oblikovana celota – kot iz drobnih biserov mozaik, dragocena vezena ali legitimacija mladega človeka, ki zanesljivo dozoreva v osebnost s krščanskim in narodnostnim predznakom.

PRIPRAVA ZA TISK - ZALOŽBA - VIDEO - TRGOVINA

Rakovniška 6 - Ljubljana - 01 427 73 10 - info@salve.si - www.salve.si
trgovina je odprta vsak delovni dan 8.00–18.00 - ob sobotah 8.00–13.00 ter ob romarskih shodih

Zadela me je strela / Pričevanje vere

Dr. Glorie Polo Ortiz, sl. Mira Gantar

Uspešna in priznana, nesebična in vsestransko dejavna kolumbijska zobozdravnica s svojim drobnim delom sporoča vsem bralcem svojo izkušnjo Boga. Razkriva se že z uvodnimi besedami: »Dobro jutro, pozdravljeni bratje in sestre v Gospodu! Zelo sem vesela in lepo je, da smem biti tu, da bi z vami delila velik dar, ki mi ga je Gospod poklonil ... Po poklicu sem zobozdravnica. S svojim 23-letnim nečakom, ki je bil po poklicu prav tako zobozdravnik, sva ravno delala na najini disertaciji. Tistega dne, bil je deževen petek, sva šla skupaj z mojim možem v smeri proti fakulteti za zobozdravstvo, da bi si vzela nekaj knjig,

ki sva jih potrebovala.« Na tej poti se je zgodilo tisto najstrašnejše: oplazila ju je strela. Od tu naprej se je dogajalo tisto, čemur pravimo »čudež«.

Trideset srebrnikov

Stanka Devjak, *Postne nedelje z otroki*

»Še nikoli, odkar sem zakladnik in pisar – in to sem tukaj, v templju že dolga dolga leta – se ni primerilo kaj podobnega, zato sem sklenil, da natančno popišem dogodke, ki so tako ali drugače povezani s tistimi tridesetimi novci iz tempeljske zakladnice.« Ta uvodna misel, ki je zapisana pod naslovom »Juda lškarijot vrne mošnjo denarja«, že nakazuje, da gre za osebno razmišljanje (v šestih razdelkih) s sodobnimi razgledi svetopisemskega dogajanja o trpljenju, smrti in vstajenju Jezusa Kristusa. V tem duhu so zgovorni že naslovi posameznih razdelkov: Križ na Nedorlžnega, Kovač in Simon Križenosec, Oči Matere, Poslednje tkanje starih statev, Napis za Kralja.

rajni

naročniki Sal. vestnika,
člani Mašne zveze
in molivci za duh. poklice

Andrejašič Amalija, Šmarje pri Jelšah
Burgar Ani, Predoslje
Čampelj Jože, Hinje
Flajs Olga, Portorož
Halas Franc, Kobilje – duhovnik
Hladnik Ivana, Col
Kastelic Terezija, Veliki Gaber
Kušlan Fani, Velike Lašče
Luin Benjamin, Ljubljana
Maršič Barica, Tržič
Mataj Stane, Tišina
Perhavec Anica, Kamnik
Pertoci Marija, Tišina
Pišek Karel, Horjul
Puser Terezija, Šentrupert (v 102. letu)
Rus Frančiška, Vrhnika
Simčič Boža, Medana
Tominec Fani, Ljubljana
Topolnik Franc, Sv. Jurij ob Ščavnici
Vodopivec Antonija, Šentjernej
Žmavc Ivanka, Bočna

Julijana Žabot mati salezijanskega duhovnika

Na domačiji Janeza in Julijane Žabot na Gibini, vasici tik ob slovensko-hrvaški meji, v župniji Razkrižje, se zdi, da je ugasnilo življenje, nekoč tako pestro, živahno in sočno slovensko. Oba sta se preselila na Božjo njivo, oče prej, mati kmalu za njim. Mučna bolezen in starostna izčrpanost sta jo dotolkli na domu, v torek, 18. novembra 2008. Na večer pred pogrebom se je materi Julijani prišel pokloniti in z molitvijo zahvaliti Bogu za dar njenega duhovno bogatega življenja mariborski pomožni škof in generalni vikar dr. Peter Štumpf.

Mešani cerkveni pevski zbor je Julijani (rojeni 23. februarja 1926, z deklinškim imenom Trstenjak), materi šestih otrok, pod vodstvom maestra Marjana Potočnika, 21. novembra 2008, zapel poslednje slovo na Božji njivi; enajst duhovnikov, od teh devet salezijanskih, ji je ob množici pogrebcev, domačih

in od drugod, izkazalo čast in se Bogu zahvaljevalo za dragoceni dar njenega zglednega življenja kristjanke. Mašo zadušnico je ob somašnikih vodil sin Janez, župnik v Želimljem pri Ljubljani, pogrebni obred pa dr. Karel Bedernjak, voditelj Pastoralne službe v murskosoboški škofiji.

Julijanin duhovni lik so orisali dr. Karel Bedernjak, domači župnik Marjan Rola in mag. Branko Balažič v imenu salezijanske družine v Sloveniji. Prvi: materina razpoznavna odlika je bila iskrena pobožnost do Marijinega in Jezusovega srca, globoka pripadnost Cerkvi in župnijskemu občestvu, domačemu kraju in ljudem, slovenski besedi in običajem, gostoljubnost in dobrotta do vseh, ki so prihajali v njeno hišo, vsakdanja molitev za sina duhovnika Janeza in hčerko Vido (še predvsem odkar uradno ni bila več sestra družbe hčera Marije Pomočnice, v zavesti, da je njena hčerka, za katero bo trpela in molila). Drugi: skromna, preprosta, prijazna, vselej ustrezljiva, globoko pobožna, vsak dan se je udeležila evharistične daritve v župnijski cerkvi. Tretji: kot prava svetopisemska žena je izžarevala mir, vedrino, dobroto, predanost Bogu ter razkriškemu župnijskemu občestvu na čelu z zavetnikom sv. Janezom Krstnikom.

Tudi župan Stanko Ivanušič je v svojem nagovoru potrjeval vse omenjene odlike vzorne in slovensko zavedne občanke. Z možem Vančekom, kot so ga po domače imenovali svojci, sta vse te kreposti poskušala vcepljati tudi svojim šestim otrokom (tri hčerke in trije sinovi). Z molitvijo in trpljenjem je bila vse življenje tesno povezana s svojimi otroki v zavesti, kot so jo oblikovale pesnikove besede: »Če si mati, nisi nikdar sama!« Bila je »mati« tudi mnogim nepreskrbljenim otrokom, zanje je skrbela na svojem domu, predvsem pa ljubeča (pra)babica šestnajstim (pra)vnucom (7 in 9).

Salezijanski
vestnik

mark-april 2009

2

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

Salezijanski vestnik
podarjamo tistim, ki ga želijo.

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastonj),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

Ponudite ga
svojim sorodnikom
in prijateljem.
Tako nam sporočite
spremembo
naslova.

Naslov:
SALEZIJANSKIVESTNIK
Rakovniška 6
1000 LJUBLJANA
tel.: 01/42.73.028
faks: 01/42.80.579
e-pošta: vestnik@salve.si

© M.S.

Guillermo Basañes

Od leta 2008 svetovalec vrhovnega predstojnika salezijancev za Afriko in Madagaskar. Po rojstvu državljan ZDA, po otroštvu in starših Argentinec, po srcu misijonar, po duši salezijanec.

Koliko časa ste bili misijonar v Afriki?

16 let. A že preden sem vstopil v noviciat v Argentini, sem izražal pripravljenost, da me vrhovni predstojnik pošlje v misijone.

Kakšna je bila Angola ob vašem prihodu in sedaj, ko odhajate?

Leta 1992 sem prihajal v Angolo, ki se je komajda izvila iz leta in leta dolge vojne (od l. 1975) in ki je z velikim navdušenjem in upanjem sprejela Janeza Pavla II. Na žalost se je vojna kmalu spet začela, do leta 2002. Bilo je veliko revščine, trpljenja. Sedaj pa je dežela v miru, v obnovi. Mladi potrebujejo vsega. Možnosti zanje so se zelo povečale, tako za študij kot za delo. A potrebujejo koga, da jih spremlja.

Kako salezijanska karizma vstopa med angolsko ljudstvo?

Don Bosko in salezijanska družina sta zelo cenjena. Med salezijanci in hčerami Marije Pomočnice je vedno več mladih angolskih poklicev. Preventivni sistem še ni dovolj poznan in še veliko bo potrebno storiti, da bo lahko v polnosti zaživel. Cerkev in civilne oblasti vedno bolj odkrivajo naše sposobnosti za vzgojo in za delo z mladimi.

Vaša občutja, ko ste bili na 26. vrhovnem zboru salezijancev l. 2008 izvoljeni za svetovalca vrhovnega predstojnika za Afriko in Madagaskar?

Zdelo se mi je, kot da me pošiljajo nazaj domov. Afrika me je vedno toplo sprejela; vedno sem jo doživljal kot svoj pravi dom in družino. Afrika je bila vedno velikodušna z mano, sedaj pa moram sam biti še bolj velikodušen do nje.

Vaše poslanstvo in vizija dela v naslednjih šestih letih ...

Biti moram vez med vrhovnim predstojnikom in vsemi 13-imi salezijanskimi provincami v Afriki in na Madagaskarju, hkrati pa spremljati salezijansko navzočnost na celotnem kontinentu, da bi postala povezana apostolska družina.

Obiskali ste že skoraj vse salezijanske inšpektorije v Afriki. Vaš prvi vtis?

Don Boskova karizma je v afriški salezijanski družini zelo živa. Izzivi so veliki. Gospod nam pripravlja čudovito delo, pogoj pa je naša salezijanska identiteta: kako pristno bomo mogli biti don Bosko za afriško mladino.

V Afriko odhajajo mnogi prostovoljci iz Evrope. Kaj lahko tja ponesejo?

Iskreno prijateljstvo; željo, da so z afriškimi mladimi, da jim prisluhnejo, se z njimi igrajo, učijo. Zlasti pa, da svojim afriškim vrstnikom sporočajo svoje veselje nad tem, kako lepo je poznati in ljubiti Jezusa.

šala mala

Vodovodni inštalater, ki je z enotedensko zamudo prišel k Škotu popraviti vodovodno cev, se je opravičil za zamudo. »Nič hudega!« mu je rekel gospodar. »Izkoristil sem priložnost, pa sem tačas naučil plavati otroke.«

Sin vodje gangsterjev se vrne od mature. Oče ga vpraša: »Kako je bilo na maturi?« Sin odvrne: »Krasno. Trije so me spraševali 3 ure, pa jim nisem nič povedal.«

Glasbenik je na vhodna vrata v stanovanjski blok pritrdil listek z napisom: »Prodajam klavir!« Naslednji dan je bilo na listku pripisano: »Hvala Bogu!«

Ko je Tone izstopil iz pravkar parkiranega avta, mu je mimoidoči dejal: »Brisalce ste pozabili izklopiti!« »Je že v redu. Vedno jih pustim vklopljene, da mi policisti ali komunalni redarji ne morejo zatakni parkirne listke za brisalce.«

Rešitev križanke SV 1/2009

Ivan Turk

	1. VESTNIK SI N. V.	2. SLOVENSKI PROVINČNI SALIZIANCI	3. PPTIČNIK JAVNE SALIZIANČNE SALIZIANČNE SALIZIANČNE	4. SALIZIANČNI SALIZIANČNI SALIZIANČNI	5. SALIZIANČNI SALIZIANČNI SALIZIANČNI	6. NEKADANJA SALIZIANČNA SALIZIANČNA	7. DOKONČAN SALIZIANČNI SALIZIANČNI	8. PRINCIPALNI SALIZIANČNI SALIZIANČNI	9. NEKADANJA SALIZIANČNA SALIZIANČNA			
	I	T	A			E	D	E	N			
	P	E	T	E	R	I	C	A				
	A	T	E	S	T							
	I	V	A	N								
	T	R	E	N	E	R	O	T	S			
	I	G	U	A	C	U	A	T	L	E	T	
	R	A	R		S	I	K	H	J			
	A	R	K	I	N	P	L	U	T	O	N	
	N	D	D	O	S	A	R	N	O			
	I	N	A		R	A	A	M	E	I	T	
	S	E	S	T	A	V	L	J	A	N	K	A
	T	R	A	P	T	A	J	N	O	S	T	

geslo križanke

Geslo tokratne križanke pošljite do 13. aprila 2009

na uredništvo Salezijanskega vestnika. Izžrebali bomo 5 nagrajencev.

- 1. nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej.
- 2. nagrada:** knjiga J. Zdravca, Pod tvojim varstvom (ob 50-letnici župnije Rakovnik).
- 3. nagrada:** knjiga J. Zdravca, Tu moj je podpis (Salve).
- 4. nagrada:** knjiga D. Maggi in drugi, Tudi šport ima dušo (Salve).
- 5. nagrada:** rakovniška knjižica: Jože Andolšek, Afrika živi v naših srcih.

			SESTAVILA M. N. K.	PRIPRAVA, STROJ ZA KAKO OPRAVILO	BIBLJSKI JUDOVSKI PREROK	VNEMA, ZAGON, POLET	SALEZI- JANSKI VESTNIK	PROSTOR ZA ORGLJE IN PEVSKI ZBOR	22. IN 23. ČRKA ABECEDE	GLAVNO MESTO LIBANONA	JUDOVSKI RELIG. MISLEC URIEL		
			DALMA- TINSKO ŽENSKO IME				DRŽAVA V SR. AMERIKI	MLAD. INFO. CENTER					
			PALMA (KNJIŽ.)										
			ZVEZDA V OZV. ORLA							JANEZ OVSEC			
			SVINČNIK S POLNILOM							ČASTILEC, OBOŽEVALEC			
								LIK. UME- TNOST (LAT.)					
								STAR. CITRO- ENOV AVTO					
SALEZI- JANSKI VESTNIK	TIM (ANGL.)	DEL ROKE				KRMILNA RASTLINA	KLICANA BARVA KART						
		NASLOVNIK					JAJCEVOD						
KARTE ZA NAPOVEDOV. USODE					NAPAKA								
					EGIPČ. BOG SONCA								
VZDEVEK EZAVA				LOVSKO OKROŽJE						GRADBENI DELAVEC, MALTAR	NEKD. SLOV. IGRALEC BRANE		
				KRAJ PRI KRANJU									
KRAJ V DALMACIJI – ZDAJ DEL ZADRA								NORDIJSKA BOŽANSTVA					
								IVO SEVER					
OLTARNA PLOŠČA					KEMIČNI DODATEK								
					ČETRTE RIMSKI KRALJ								
SALEZI- JANSKI VESTNIK	LOBANJSKA KOST					USOJENOST							
	NOVO MESTO					3. IN 2. SAMO- GLASNIK							
VODJA ODDELKA V JAVNI UPRAVI								NORDIJSKA BOGINJA MORJA					
KRATICA ZA MISTER, GOSPOD			DUHOVNIK. KRATKO OBLAČILO, KORETELJ					SALEZI- JANSKI VESTNIK	RADO CANKAR				

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- 1. nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrca, Salezijanski zavod Veržej: **Pavla SIMONIŠEK**, Vrzdenc 77, 1354 Horjul.
- 2. nagrada:** knjiga ob 50-letnici župnije Rakovnik, Pod tvojim varstvom: **Ana ŠKULJ**, Perovo 5, 1316 Ortnek.
- 3. nagrada:** knjiga J. Zadravca, Tu moj je podpis (Salve): **Marija JELENEC**, Partizanska 31, 4260 Bled.
- 4. nagrada:** knjiga D. Maggi in drugi, Tudi šport ima dušo (Salve): **Marjetica PERC**, Tržaška 47, 1000 Ljubljana.
- 5. nagrada:** rakovniška knjižica: Jože Andolšek, Afrika živi v naših srcih (Salve): **Marija – Ana LIM-BEK**, Vodnikova 3 a, 1230 Domžale.

V VERŽEJ na oddih

V penzionu Mavrca***, ki deluje v okviru Salezijanskega zavoda v Veržeju, vam ponujamo prijetno preživljanje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo.

V tišini hišne kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite, skupni prostori in igralnica pa nudijo možnost medsebojnega druženja.

DOBRODOŠLI!

Penzion Mavrca

Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej

Tel: 02 588 90 60 | GSM: 051 370 377

penzionmavrca@siol.net

www.marianum.si

© Jože Žnidaršič

Postne duhovne vaje za mlade

VERŽEJ: 6.–8. marec

CERKNICA: 13.–15. marec

POHORJE: 20.–22. marec

Info in prijave: Marko Košnik, Jože Vidic

DUŠA – Duhovna šola za animatorje

Program za udeležence in za druge mlade iz Salezijanskega mladinskega gibanja (Uskovniški tedni, postne duhovne vaje, oratorij, bivši gimnazijci in animatorji Želimlje, salezijanski mladinski centri ...): starejše dijake, študente in mlade v poklicih. Srečanja so enkrat mesečno, v letu 2008–2009 bo to redno drugi torek v mesecu, z začetkom ob 19.00 in trajajo približno do 21.30, od oktobra naprej do maja (10. marec, 14. april, 12. maj ...)

Info: Marko Košnik, s. Marija Imperl

Želimlje – duhovne vaje

13.–15. marec: za fante in dekleta 8. in 9. razreda

20.–22. marec: za ministrante / fante

27.–29. marec: za fante in dekleta 8. in 9. razreda

03.–05. april: za srednješolce od 1. do 4. letnika

Duhovne vaje se začnejo prvi dan ob 17.30, zaključijo zadnji dan s kosilom okoli 13. ure. S seboj prinesite: spalno vrečo ali rjuhe, pribor za osebno higieno, copate, športno obleko ...

Info in prijave: Peter Pučnik

Duhovne vaje za molivce za duhovne poklice

KUREŠČEK: 16.–18. julij

VERŽEJ: 23.–25. julij

Za obe skupini velja: začetek v četrtek ob 18. uri s sveto mašo, sklep v soboto s kosilom. Info in prijave: Ivan Turk

Info

Jure Babnik Rakovnik, 01/42.71.342 ali 941/856.452, jure.babnik@salve.si

s. Marija IMPERL Rakovnik, 01/42.88.376, marija.imperl@email.si

s. Metka KASTELIC Novo mesto, 07/38.44.421 ali 031/736.214, smetka@volja.net

Marko KOŠNIK Rakovnik, 01/42.73.039 ali 051/337.556, marko.kosnik@salve.si

s. Majda PANGERSIČ Bled, 04/57.41.075 ali 041/233.432, majda.pangersic@gmail.com

Peter PUČNIK Želimlje, 01/47.02.123 ali 040/530-315, peter.pucnik@zelimlje.si

Ivan TURK Trstenik 23, 4204 Golnik, 04/27.79.715 ali 031/358.018, ivan.turk@salve.si

Jože VIDIC Tabor 29, 1380 Cerknica, 041/728.293

BLED – MARIJIN DOM

28. marec: Srečanje družin. Pričevanje in predstava Gregorja Čušina. Začetek ob 10.00 uri.

17.–9. april: Duhovne vaje za mlade: Živite v Duhu Gal 5,16.

Informacije in prijave: s. Majda Pangersič

VEČERI DUHOVNE RITMIČNE GLASBE

19. marec, 23. april, 28. maj ...

KDAJ: vedno v četrtek ob 20.00.

KJE: dvorana v gradu RAKOVNIK, Ljubljana. KAJ: predstavitev izvajalcev DRG, pričevanja, molitev, razvijanje scene DRG, druženje

LJ. RAKOVNIK – ROMARSKI SHODI

29. marec (nedelja): POBOŽNOST ZADNJE NEDELJE V MESECU

15.00 – romarski shod zadnje nedelje v mesecu, ki bo v znamenju priprave na veliko noč.

26. april (nedelja): ROMARSKI SHOD OB PRAZNIKU SV. DOMINIKA SAVIA

1) Ob 15.00 sv. maša. Vabljeni vsi tisti (mlade žene, matere, pari, družine ...), ki se želite priporočiti sv. Dominiku – zavetniku mladih (zlasti ministrantov) in zavetniku nosečnic in tistih žena, ki imajo težave v pričakovanju otroka, ter družin, ki imajo majhnega bolnega otroka ...

2) Študijski dan o Mariji Pomočnici (13.00 do 15.00), potem sv. maša ob začetku »marijanskega« meseca.

Vedno priložnost za spoved. Vabljeni častilci Marije Pomočnice, sv. Janeza Boska, člani salezijanske družine, mladi in drugi romarji.

Novo mesto – Duhovni center de Notre Dame

20.–22. 03. 2009 Duhovna priprava na veliko noč za dekleta, žene in matere

Info in prijave: s. Metka Kastelic

27.–30. 04. 2009 Duhovne vaje za mlade, študente, zaposlene in iskalice; zadnji dan sklepno peš romanje po Marijini božji poti na Trško goro.

Info in prijave: s. Metka Kastelic

ORATORIJ

Pomladanska srečanja animatorjev

CELJE: 8. marec (nedelja). Od 15.00 do 18.00.

LJ. RAKOVNIK: 14. marec (sobota). Od 9.30 do 12.30,

VERŽEJ: 15. marec (nedelja). Od 15.00 do 18.00

VIPAVSKI KRIŽ: 4. april (sobota). Od 9.30 do 12.30.

Na srečanje so vabljeni štirje iz župnije, ki so odgovorni za pripravo oratorija (voditelj oratorija, pomočniki voditelja, duhovnik). Na srečanju v Vipavskem Križu in v Veržehu ni številčne omejitve.

Info in prijave: Jure Babnik

Dodatno usposabljanje

17.–19. april: Vsebina – Novinar.sem.

Za animatorje nad 17 let. Seznanjanje in uvajanje v medijsko govorico.

Info in prijave: Petra Pucelj

NOGE GLASNIKA, KI OZNANJA MIR

ali ga poznate?

KER SE JEDON BOSKORAVNAL PO JEZUSOVEM NA svetu, da naj ne skrbimo za to, kar si bomo obuli, se je nekega dne znašel brez obuvala. Poglejmo, kako se je to zgodilo.

Eden izmed fantov, do katerih je imel don Bosko posebno zaupanje, je bil Rocchietti. Nekega dne ga je poslal v mesto z važnim naročilom. Preden je fant odšel, ga je don Bosko premeril od nog do glave in ugotovil, da s čevlji, ki jih je imel na nogah, ni mogel iti v mesto. Naš sveti oče je našel kmalu primerno zdravilo. Sezul si je čevlje in Rocchiettiju zapovedal, naj si jih obuje. Fant se je obotavljal, posebno še zato, ker je dobro vedel, da so bili to edini don Boskovi čevlji.

In najhujše je bilo to, da nihče v Oratoriju, ne Buzzetti, ne Rua, ne Cagliero niso imeli drugih čevljev kot samo tiste, ki so jih imeli obute.

Bil je vroč poletni dan. Don Bosko je naredil iz potrebe čednostno dejanje, si obul lesene cikle in v veselje vseh koracal po Oratoriju.

Toda to še ni bilo vse. Da bi bila stiska še večja, je okoli treh popoldne, potem ko je don Bosko odmolil molitev, prišel hišnik grofa Girondija in ga prosil, da naj se nemudoma odpravi na njegov dom, kjer naj bi blagoslovil nekega grofovega sorodnika, ki je bil hudo bolan. Gotovo je bilo to edinkrat v don Boskovem življenju, da je naš svetnik zahteval kočijo. Toda kočije ni in ni bilo, tako da je moral peš od doma.

Don Bosko je s služabnikom ob strani šel po ulici Dora Grossa, se izognil Trgu Palazzo in se ustavil pred hišo št. 53 v ulici Po. Ves čas je hodil globoko sključen in tako skušal pokriti svoje čudno obuvalo. V vratariji je odložil svoje ropotajoče obuvalo in se v copatah napotil k bolniku, ga potolažil in mu dal svoj blagoslov. Bolnik mu je bil za obisk hvaležen.

Ko je svetnik opravil svoje delo, ga služabnik ni nameraval spremljati. Toda don Bosko mu je odločno dejal:

- Prijatelj, pojdiva na pot.

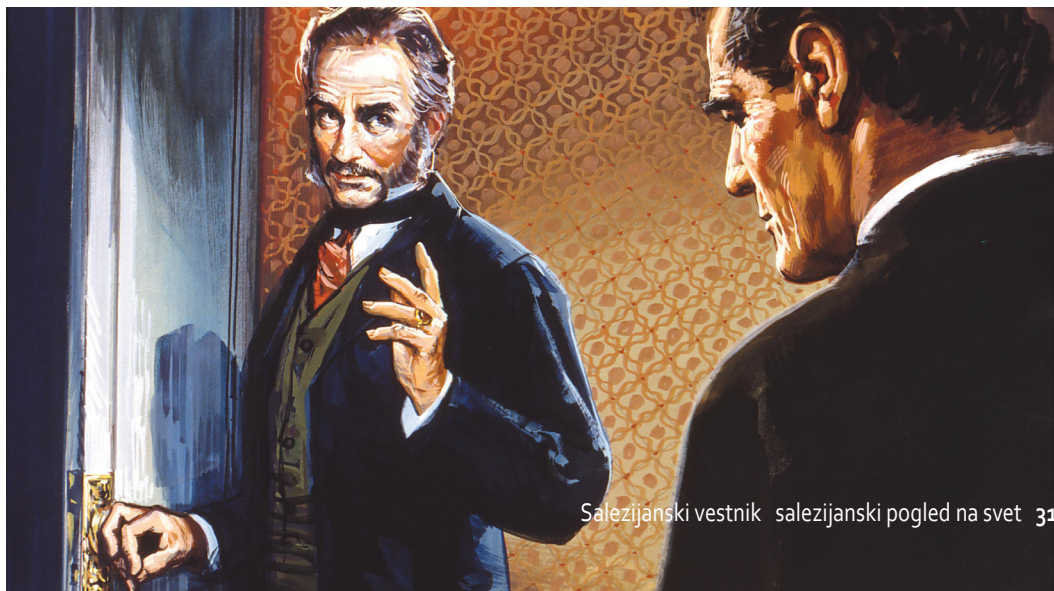
- Ali ne poznate poti?

- Pot že poznam, toda ... Pri teh besedah je dvignil talar, da so se pokazale cikle, in rekel: Glejte!

Služabnik se je udaril po glavi in vzkliknil: O, jaz neroda! Precej je stopil h gospodarju in mu razjasnil položaj.

Sam grof Girondi je pospremil don Boska k najboljšemu čevljarju v sosednji ulici. Ta je don Boska ves vesel sprejel in mu postregel z najboljšimi čevlji, ki jih je imel na voljo, in zanje ni hotel sprejeti nikakršnega plačila. Prosil je le, da bi mu don Bosko v zameno pustil svoje cikle. Čevljar jih je še dolgo čuval kot dragocen spomin.

Zares so bile tiste cikle več kot dragocene. Če bi imeli Turinčani ušesa za poslušanje, bi lahko slišali, kako je po njihovih ulicah donel navdih-njen klic iz Svetega pisma: Blažene noge tistih, ki oznanjajo dobroto in mir.

sv. Janez Bosko med svojimi godbeniki; Turin, 1870
Zgodovinski arhiv Salezijanske družbe, Rim

Glasbena in pevska vzgoja sta zagotovo velika pomoč v človeški in duhovni rasti otrok in mladih. Tega dejstva se je pri vzgoji zelo dobro zavedal sv. Janez Bosko. Prepričan je bil, da je Oratorij brez glasbe kot človek brez duše.

Nadvse znamenita je bila don Boskova godba, ki je zaznamovala zlasti prva de-

setletja njegovega delovanja. Znameniti so bili jesenski sprehodi s fanti v njegov rojstni kraj, ko jih je navadno spremljala godba, ki je spravila na noge množice ljudi. Pomeni, da mu je uspelo doseči cilj: »Z glasbo hočem iz oratorija odgnati monotonijo sivih dni, ki tako slabo vplivajo na mladega človeka.«